Doğan Kardeş

Sayı : 6 | 2 HAZİRAN 1969 | 75 Kuruş

cici can

MURTAZA AMCA PERHİZ YAPIYOR

SAYFA : 4

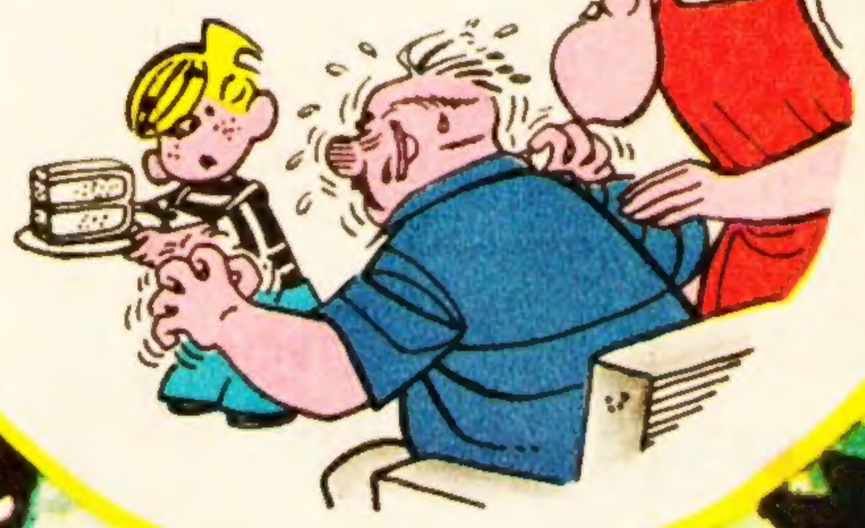

ŞEYTAN ÇEKİÇ'İ

TEKİR KEDİ

DADISI, PEN'İ BÜYÜK BİR BASKI ALTINDA TUTUYORDU DERSLERDE DE PEK SERTTİ...

PARA BİRİKTİRME FONU

MART AYI KURASINDA KAZANAN KARDEŞLER

Kardeşlerimizi para biriktirmeye alıştırmak amacıyla **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nın **DOĞAN KARDEŞ** okuyucuları arasından beşine verdiği 500'er liralık **PARA BİRİKTİRME FONU**'nun MART ayı çekilişi İstanbul, Beyoğlu 1. Noteri ve Defterdarlık murakıbı huzurunda yapılmıştır. MART ayı çekilişinde 500'er liralık **İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI** kazanan 5 talihli şunlardır :

1) **GÜRCAN KIZILIRMAK :** Koşuyolu, İsmail Paşa sokak No. 57, Kadıköy **İSTANBUL.**

2) **EMİN AKÇAYİĞİT :** Reşatbey Mah. 241 sokak No. 7 - **ADANA.**

3) **REYHAN BABA:** Hisarlçı Mah. Yıldırım Cad. No. 43, kat: 2 - **BALIKESİR.**

4) **KADİR ARITUYUK:** İç Erenköy Cad. Kurukuyu sokak, No. 9, Şinasi Saltuk eliyle, Bostancı - **İSTANBUL.**

5) **JULİDE ÖZER:** Sakız sokak, Sakız Apt., Kadıköy - **İSTANBUL.**

DOĞAN KARDEŞ, talihlileri tebrik eder, bütün kardeşlerine başarılar diler.

NOT: 500'er liralık **İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI** kazanan 5 kardeşimiz, adlarına düzenlenen cüzdanları almak için **YAPI ve KREDİ BANKASI** şubelerince davet edilecekleridir.

TEKİR YOK! KAÇMIŞ! KAHVALTISINI GETİRDİĞİMDE KAPIYI AÇIK UNUTTUM GALİBA!

PEN MERAKLA KEDİSİNİ ARAMAYA ÇIKTI..

TEKİR! NEREDESİN YAVRUM?

DERKEN, BİR SES DUYULDU.

MİYAVVV!.

NASIL ÇIKTIN ORAYA YARAMAZ?

ÇIKIP ALMALIYIM ONU... ÜFF! NE BÜYÜK AĞAÇ BU!

ZOR BİR TIRMANIŞTAN SONRA..

İŞTE!.

AŞAĞIYA BAKINCA...

KORKUYA KAPILDI...

DAKİKALAR SONRA..

ÖRÜMCEK!!.

AŞAĞI İNEMİYECEĞİM! YANDIM!..

BU SES DE NESİ?..

İN ORADAN AŞAĞI PEN!.

İNEMEM!.

DERKEN...

ÇAT!..

KRAKK!

BU KEDİNİN BAŞIMIZA DERT AÇACAĞINI BİLİYORDUM!..

GELECEK HAFTA: KURTARMA SIRASI PEN'DE

cici can

MURTAZA AMCA

MUALLÂNIM TEYZE, ANNEM PASTA PIŞİRDİ, BİR PARÇASINI DA SİZE GÖNDERDİ. MURTAZA AMCA KAHVESİ İLE....

SUSSS... KAHVE DEDİĞİNİ MURTAZA AMCAN DUYMASIN!

NEYE AMA? MURTAZA AMCA KAHVEYİ SEVER!

KAHVEE!..

AH, KAHVE DEDİ KAHVE! TAM DA UNUTMUŞTUM HALBUKİ! MADEM KAHVE İÇMEM YASAK, ADINI ANMAK DA YASAK, ANLAŞILDI M?

HİÇ BİR ŞEY ANLAMADIM VALLA! KAHVE NİN AYIP SÖZ OLDUĞUNU BİLMİYORDUM. NEYSE ÖĞRENDİM...

AYIP OLDUĞUNDAN DEĞİL NONOŞUM! MURTAZA AMCAN PERHİZDE OLDUĞU İÇİN O DEDİĞİN ŞEY ONA YASAK.

DAHA FAZLA DAYANAMIYACAĞIM, YETER ARTIK!

MURTAZA SAKİN OL, SİNİRLENME, TANSİYONUN ÇIKACAK. KAHVE DE DOKUNUYOR!

ÜZÜLME BE MURTAZA AMCACIM! BENİM GİBİ ŞU PASTAYI TURŞU SUYUYLA YERSİN TAMAM...

ÖÖÖ!..

KÖTÜ BİR ŞEY Mİ SÖYLEDİM?

BAK BEN SANA ANLATAYIM. MURTAZA AMCAN PASTAYI TURŞU SUYUYLA YEMEYİ SEVMEZ.. ÜSTELİK PASTA YEMESİNİ DE DOKTOR YASAK ETTİ...

AMA NİYE?

DOKTOR BİRAZ ZAYIFLAMASININ GEREKLİ OLDUĞUNU SÖYLEDİ..

AAA.. YAZIK DEĞİL Mİ? BABAM, MURTAZA BEYİN GÖBEĞİNİN MAŞALLAHI VAR DİYORDU...

VA.. OYLE DİYOR DEMEK.. NEYSE BEN SANA TURŞU SUYU VEREYİM DE O PASTAYI SEN YİYİVER. BEN DE AMCANIN YEMEĞİNİ HAZIRLAYAYIM..

TEŞEKKÜR EDERİM MUALLÂNIM TEYZE. DOĞRUSU SİZİN DE MAŞALLAHINIZ VAR!

MURTAZAA.. MURTAZA YEMEĞİN HAZIR! SOFRA BAŞINA!

EYVAH! KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ...

BUNDAN BAŞKA BİR ŞEY YEMEYECEK Mİ?

YEMEYECEK. BU KUTUTA ÖZEL PERHİZ YİYECEĞİ VAR...

PERHİZ YAPIYOR!

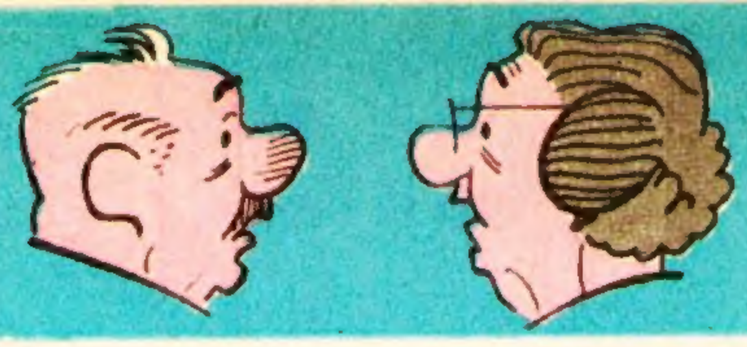

cici can

MURTAZA AMCA

PERHİZ YAPIYOR!

BAYKUŞ

Kuşların çoğu Baykuştan hoşlanmaz. Hele gündüzleri gözükürse, onlardan çekeceği vardır. Öyle bir şamata koparırlar ki, dünyanın aklı başından gider. Ya o zavallı gece kuşu ne yapsın? Kulakları en ufak sesi bile duyar, onun için gürültüden kaçar. Baykuş, sessizliği ve geceyi sever. Dünyayı ayağa kaldıran bir serçe, karga veya saksağan sürüsünün ortasında kalınca siz varın halini düşünün.

İyisi mi, hava kararana dek bir güzelce saklanır. Nerede mi? Ağaç oyuklarında, keskin kaya vâdilerinde veya sık çalılıklar arasında kendine bir yer bulur. Koyu kahverengi, siyah benekli tüyleri onu «kem» gözlerden saklar. Yaşama alanı ve avlanma bölgesi, dağ ormanıdır. Kendinden zayıf ve küçük bütün yaratıkları yakalar. Gece kuşlarının en büyüğüdür ve onlar gibi durup dinlenmeksizin farelerle sıçanları yok eder. Ama... değişiklikten de hoşlanır. Arada sincap ve tavşan gibi kemirici hayvanlar da avlar. Köstebek, kunduz gibi kürklü hayvanlara da el atar. Üstelik yarasalardan da çekinmez. Baykuş, uçan hayvanlardan, hele kuşlardan pek hoşlanır. En ufaklarından tutun da, karga, saksağana kadar, nazlanmadan tutar ve yutar.

Pekiyi! Avcılar ne der bu işe? Tavşanları bir yana bırakırsak, buraya kadar bir diyecekleri yok tabii! Gel gelelim Baykuş bu, canının neler çekeceğini bilemezsiniz ki! Bıldırcın, sülün, keklik şölenine dudak mı büker sanırsınız? Bükmediği gibi karaca yavrusuna bile göz diker! «Boyu yeter mi» diye düşünmeyin, kanatlarını gerince, tam 180 santim eninde, «heyüla» gibi bir şey olur. Böyle gerili kanatla yere 75 santim kadar yaklaşabilir.

Avcılığından başka, aç gözlülüğüne de diyecek yok, Baykuşun. Nisanda Mayısta dünya yüzünü gören yavrularına neler, neler getirmez ki! Pek çok şey yenmeden atılır. Ama ana baba yavrularına iyi bakıyorsa, «aman, aç kalmasın» diyorsa, fena bir şey mi bu ya? Gece gündüz demeden, evet, gündüz bile hiç durmadan avlanır Baykuş ana ile Baykuş baba! Yiyecek pek boldur, yavrulardan başka bir insan ailesi bile rahatça geçinebilir. Yemeklerin iyi olmasına karşılık yuvaları biraz basittir. Dalları gelişi güzel yığdılar mı, alın size bir yuva! 1 ile 4 arasında olan yumurtalar pin-pon topu kadardır.

Baykuşun evlât düşkünlüğü avcıları pek sinirlendirir. «Avımıza mani oluyor» düşüncesi ile nerde görseler vururlar. Almanya'da nerdeyse soyu tükenmiştir. Kötü iş yapmış avcılar.

Nezleli Cin

Bir zamanlar cinin biri iyice nezleye yakalanmış. Hiç durmadan akan burnunu silmek için, her önüne gelen yerden mendil çalıyormuş.

«Ne oluyor bu senin mendillerin hiç anlamıyorum,» diye çıkışmış annesi Fatma'ya, «günden güne azalıyorlar.»

Kentin bütün anneleri çocuklarına büyük bir kızgınlıkla aynı şeyleri söylüyorlarmış.

«Ama bizim hiç suçumuz yok,» diyormuş çocukların hepsi, kafalarını üzüntüyle sallayarak, «Mendillerimizin ne olduğunu gerçekten biz de bir türlü anlayamıyoruz. Cebimize yeni bir mendil koymaya görelim. Pırr! Bir bakıyoruz mendil yok! Hiç görülmedik bir şey bu. Bir iş var bu işin içinde.»

Mendilleri çalan cin de gizlendiği köşeden bütün bu konuşmalara kasıklarını tuta tuta gülüyormuş.

«Hihihi,» diye kıkırdıyormuş, «arayın arayın, belki bulursunuz!»

Ama tam o sırada birden aksıracağı tutuyor, bacadan sıvışıp gidiyormuş.

«Çekilir şey değil şu nezle,» diyormuş kendi kendine. «Üstelik bir türlü de geçmiyor. Hava akımı olan yerlerde uçmak zorunda kalınca böyle oluyor işte, nezleden göz açılmıyor.»

Aksırıyormuş, tıksırıyormuş, burnunun akması da bir türlü kesilmiyormuş. Bakmış olacak gibi değil, dükkânın birine girmiş, elli mendil birden aşırmış.

«Ne utanmazlıktır bu!» diye öfkelenmiş dükkân sahibi. «Elli mendilin birden çalındığını da hiç görmemiştim. Bir iş olmalı bu işin içinde.»

Bu sözleri işiten cin kikirdeyerek gülmüş. Aksırdıkça burnunu silmiş, bütün mendilleri kullandıktan sonra da kentin saat kulesine tırmanarak, ellisini birden aşağı uçurmuş.

Mendiller rüzgârla bütün sokaklara yayılmış, okuldan dönen çocuklar da yolda buldukları bu mendilleri kendilerininki sanarak almışlar. Böylece cinin nezlesi onlara geçmiş, hep bir ağızdan öyle bir aksırmışlar ki duvarlar sarsılmış.

«İğrenç bir şey şu nezle,» demişler hepsi. «Bir ilâcı da yok körolası hastalığın!» Kentin belediye başkanı, nezlenin ilâcını bulacak kimseye büyük bir ödül verileceğini herkese duyurmuş.

Bunun üzerine bütün eczacılarla doktorlar kolları sıvamışlar. Yeşil hapları, kırmızı hapları ezmişler, karıştırmışlar, sulandırmışlar. Nezlenin ilâcı olmadığını bilen cin, onların bu çabasını gördükçe kıs kıs gülüyormuş.

En sonunda nezle salgını kendiliğinden sona ermiş. Herkes iyileşmiş ama cinin nezlesi gene de geçmemiş. Gece gündüz aksırıp duruyormuş. Nezlesi geçmediği için, mendil çalmaktan da vazgeçmemiş. Ama bir gün adamın biri onu suçüstü yakalamış, karanlık bir bodruma hapsederek, kapıyı üstüne sıkıca kilitlemiş.

O günden beri, belki mendiliniz yiter de, anneniz sizi azarlayacak olursa, ona ne söyleyeceğinizi biliyorsunuz artık...

Tarzan

TARZAN'LA CİRİL KÜÇÜLTME MAKİNESİNDE KENDİLERİNİ KÜÇÜLTÜP VELOP ADLI KARINCA ADAMLARIN SARAYINA GİRERLER. TAM MARLENİ KURTARACAKLARI SIRADA SARAY MAĞARA KADINLARI'NIN HUCUMUNA UĞRAR...

6

HAKANIM, ZERTAKOL'LARIN HÜCUMUNA UĞRADIK!

ZERTAKOL ADI VERİLEN MAĞARA KADINLARI ELLERİNDEKİ BİR KÜTÜKLE SARAYIN DUVARINI ÇÖKERTMİŞLERDİ..

GÜÜÜRRR

AYY!

KAÇIN!

İMDAAT!

SİZ KARINCA ADAMLARLA KAÇIN... BEN DE GELİYORUM!

BU DEV KADINLAR NE İSTİYOR TARZAN? KARINCA ADAMLARI NİÇİN YAKALAYIP GÖTÜRÜYORLAR

O MAĞARA KADINLARININ YAŞADIĞI YERLERDE AV HAYVANI PEK YOKTUR.. ONUN İÇİN...

KARINCA ADAMLARI PİŞİRİP YERLER!

BİZİ DE KARINCA ADAMLARDAN ZANNEDİYORLAR...

EYVAH, GELİYORLAR!

3-24
-1933-

karınca insanlar ülkesinde

ZERO X
Gizli Düşman

-6-

GORMAN VİNE ORTADA YOK,ÇA
BİZİ BURAYA NEDEN GETİRDİ
TELÂŞLA ÜSTEN DISARI FIRLADILAR
STE ORDA!
FÜZENİN DURUŞ
BİZİ DE TAMİ
HIZLI GİDİYOR
BİZ DE
ÇALIŞACAĞIM BENCE MERKÜRİ'NİN ÖBÜR YA
NINA GİDİYOR
DÖRT SAATLİK KOVALAMADAN SONRA
LİAM'IN BUZ SINIRI DEDİĞİ YER
-ÖTEKİLER-DEDİ
BİR HİLE DÜŞÜNÜYOR
VAZ GEÇMEK Mİ? DOKUZ YIL-DIR BU ANI BEKLEDİM!
DERKEN GORMAN HAYKIRDI
BİRDEN YERE KAPAKLANMIŞTI
HEPSİ KORKU İÇİNDE DONAKALDILAR
SANKİ YILDIRIM ÇARPTI!
ARKASI VAR

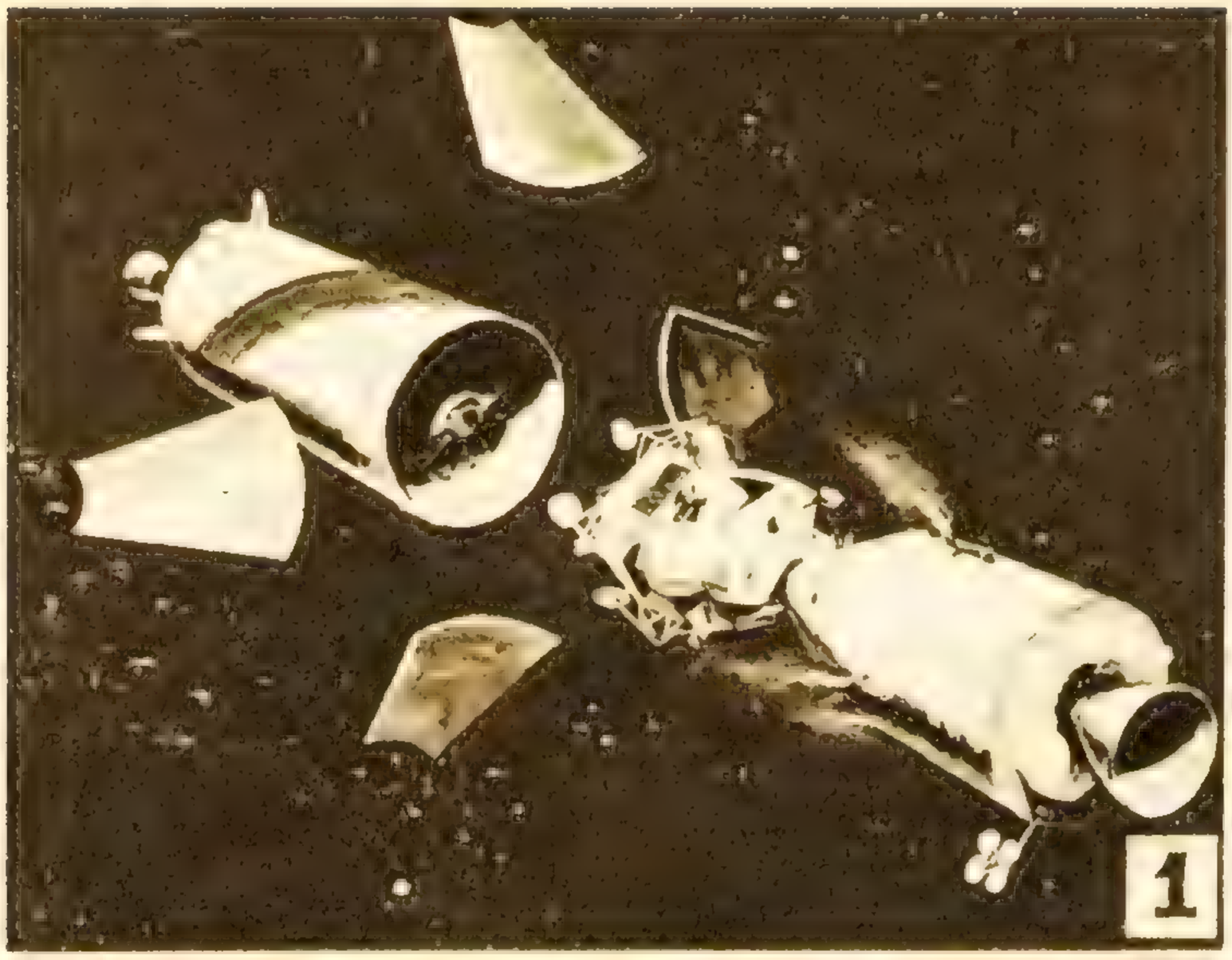
1

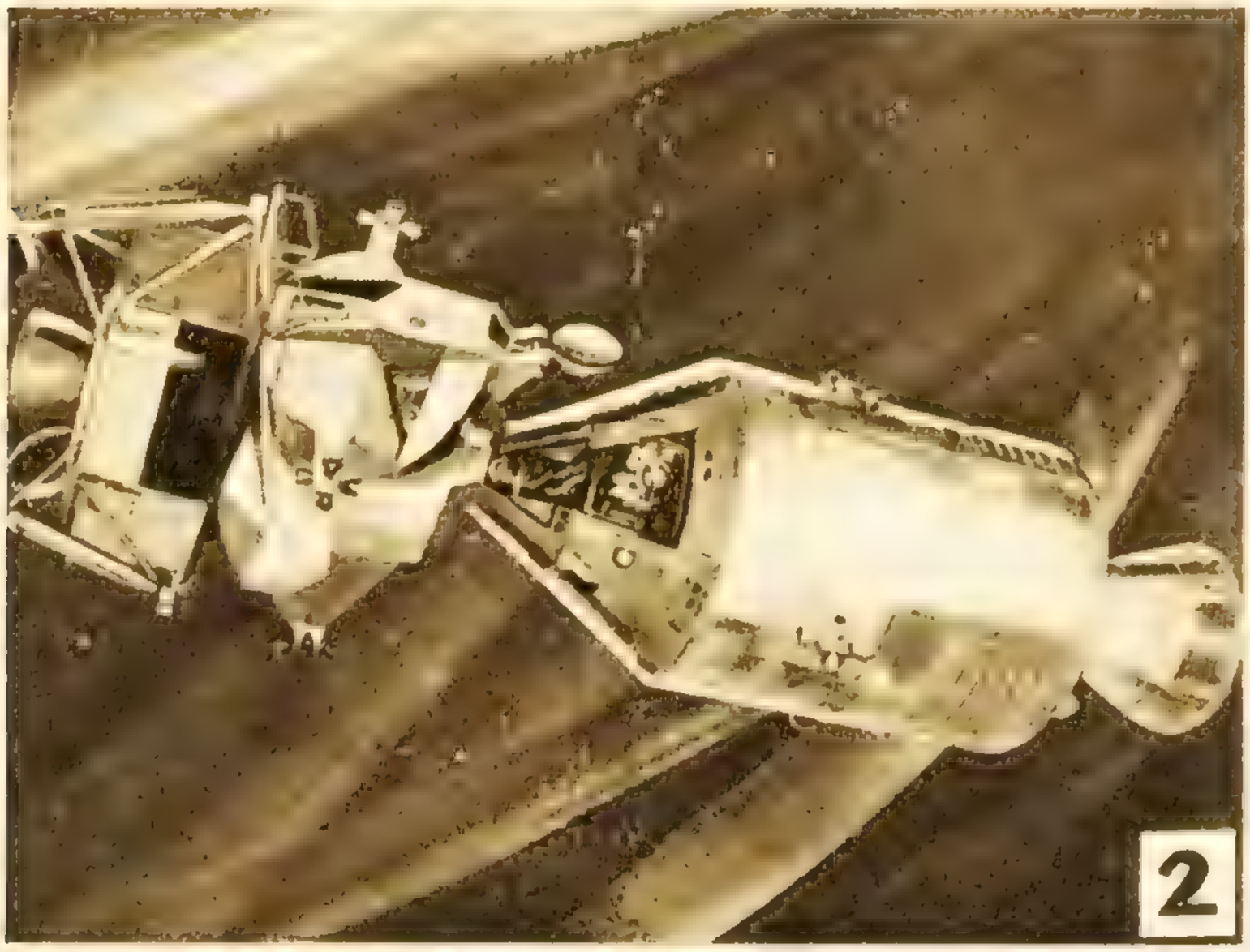
2

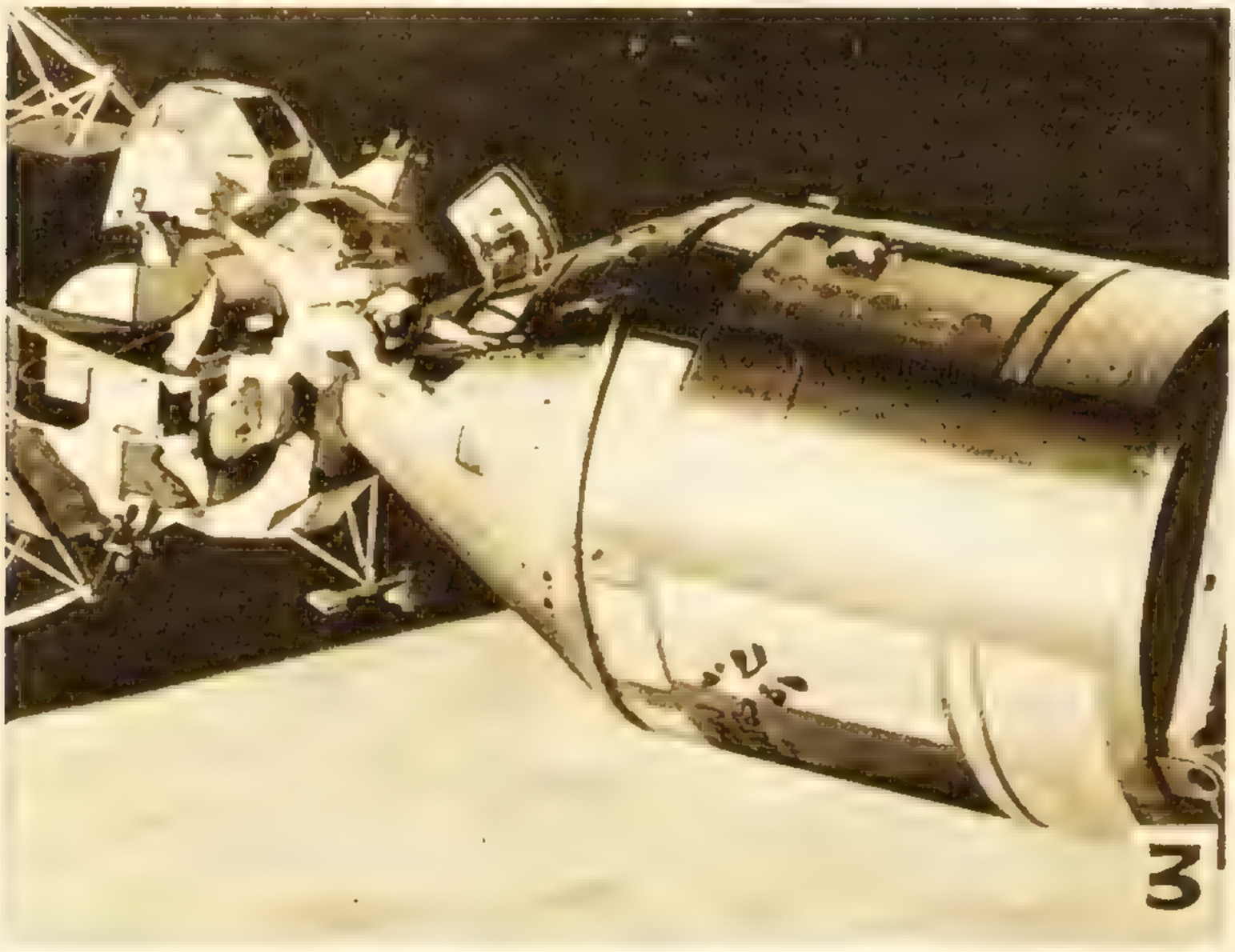
3

AY'A BİR ADIM DAHA YAKLAŞILDI

İnsanın Ay'a inmesinden önceki son deneme, geçtiğimiz mayıs ayında yapıldı. Ay yolculuğuna çıkan Apollo-10 dünyanın en güçlü roketi Saturn-5 tarafından ateşlendikten sonra 100 dakika kadar dünya yörüngesinde kaldı. Bu süre içinde kozmonotlar, aracı sık sık kontrol ettiler. Sonra «Ay Böceği»ni taşıyan üçüncü kademeyi ateşleyip, uzayın derinliklerinde Ay'a doğru yol almaya başladılar (**Resim 1**).

Yolculuğun dördüncü gününde Ay'ın yörüngesine giren Apollo-10'un (**Resim 2**) iki kozmonotu, özel tünelden geçerek «Ay Böceği»nin âletlerini son bir defa kontrol ettiler. Kendilerini Ay'ın çok yakınına götürecek böceğin kusursuz işlemesi hayatlarıyla ilgiliydi. Kozmonotlardan biri Ay Böceği'nden Apollo 10'a dıştan, yani uzayda yürüyerek geçti (**Resim 3**).

Yolculuğun beşinci gününde denemenin en tehlikeli bölümü gerçekleştirildi. Ay Böceği'ne geçen kozmonotlar aracı Apollo-10'dan ayırarak Ay'a daha yakın bir yörüngeye soktular (**Resim 4**). Böceğin motorlarını Ay'a inişte yapılacağı gibi çalıştırdılar. Deneme başarıyla devam ediyordu. Apollo-10'da kalan kozmonot böcekteki arkadaşlarıyla radyo aracılığıyla konuşuyor, onların izlenimlerini dinlerken belki onlardan fazla heyecanlanıyordu. Öyle ya, deneme

Apollo-10, 3 kişilik mürettebatıyla Ay çevresinde dolaştı ve kozmonotlar «Ay Böceği» ne geçerek Ay'a 112 km. kadar yaklaştılar

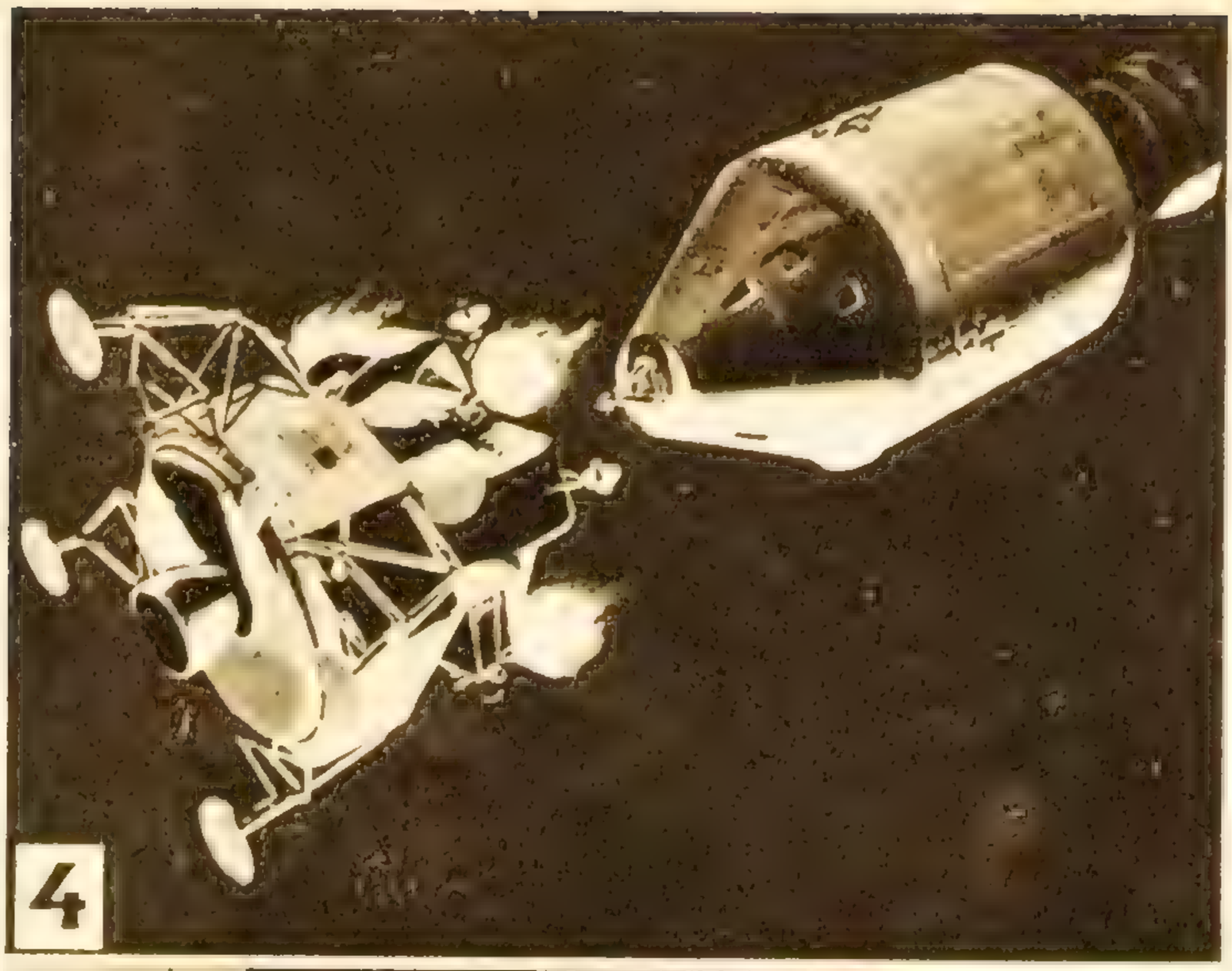
4

5

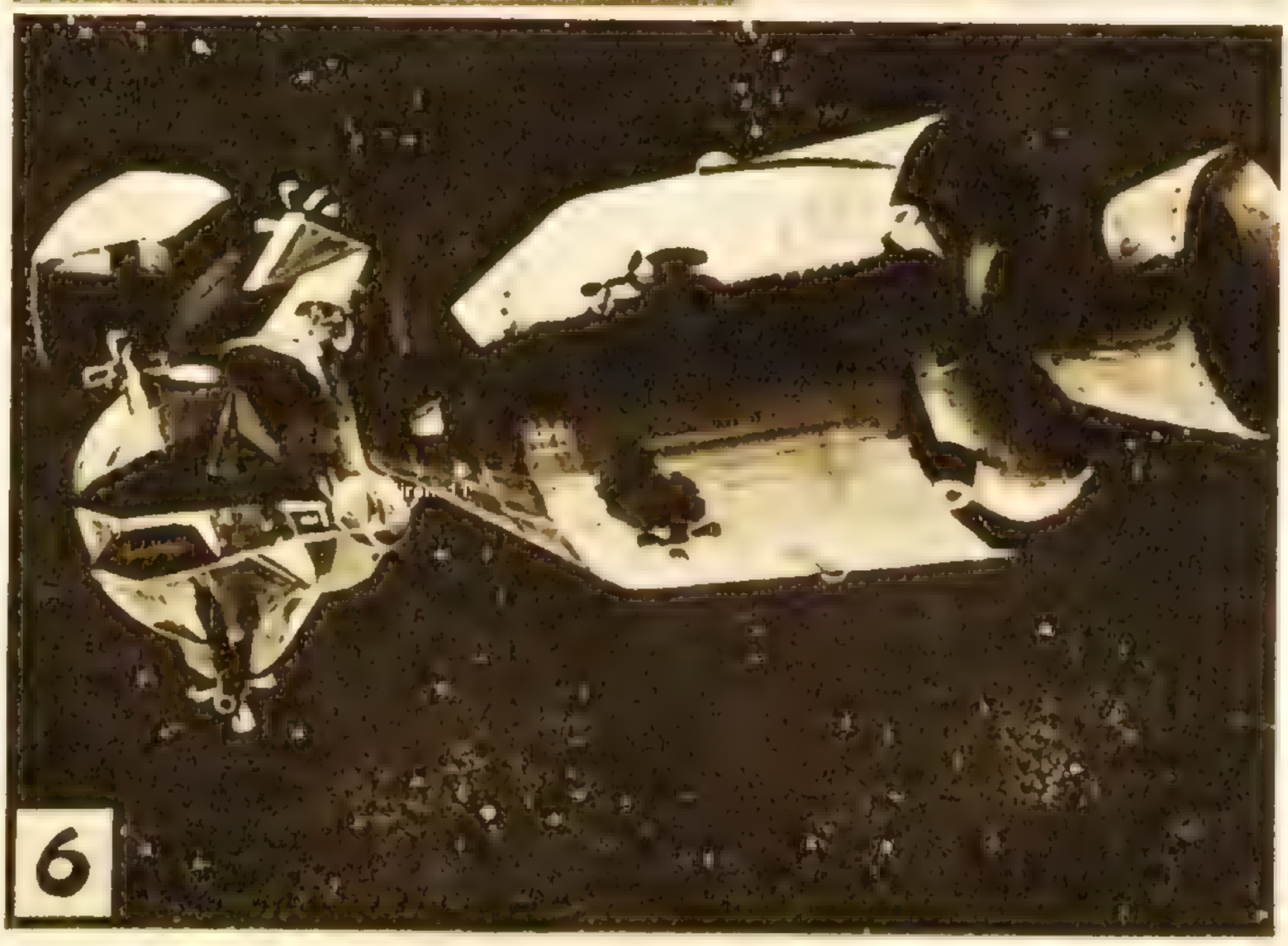
6

başarısızlığa uğradığı takdirde arkadaşlarını bırakıp, dünyaya yanlız başına dönmek de vardı hesapta...

Üç dünya günü birbirlerinden ayrı kalan Ay Böceği ve Apollo-10, tekrar birleşmek üzere harekete geçtiler. Bu da denemenin en tehlikeli bölümlerinden biriydi. Böcekteki kozmonotlar yörünge değiştirip kapsüle yaklaşmaya başladılar. Kalın camlı pencerenin arkasından Apollo-10'un yavaş yavaş yaklaştığını gördükleri vakit heyecanları son haddini bulmuştu (**Resim 5**). Küçük füzeleri gerektiği şekilde yöneterek sonunda kapsüle yaklaşıp kenetlendiler. Denemenin bu bölümü de başarıyla sona ermişti (**Resim 6**). Yeryüzünden denemeyi izleyenler de rahat bir nefes aldılar. Özel tünelden Apollo-10'a geçen kozmonotları arkadaşları büyük bir sevinçle karşıladı. Ay Böceği artık uzayın boşluğuna bırakılabilirdi. Görevini başarıyla tamamlamıştı. Bu da yapıldıktan sonra dünyaya dönüş için Apollo-10 füzelerini ateşledi. Ay'ın yörüngesinden kurtulup dönüş yolculuğuna başladı.

Her üç kozmonot da sağ salim yeryüzüne indikleri vakit Uzayın Fethi'nde yeni bir adım daha atılmış oldu. Ve «İnsanlığın Büyük Serüveni» olarak nitelenen Apollo-11 denemesi gelip çattı. Önümüzdeki temmuz ayı sonuna doğru gerçekleştirilmesi öngörülen insanın Ay'a ayak basması için son çalışmalara geçildi.

ÖLÜMSÜZ ATEŞ KAPTAN BİR ÖLÜM KAPANINA KISILMIŞTI ...

ATEŞ KAPTAN

MARŞLILARA KARŞI

KARA KAPTAN MARŞLILARIN AĞ SABINA, BULUTSUSU BEKÇİLERİ GİBİ İŞINLA UYUTMUŞ, ÜSSÜ BİRLİK KENT'İN ÜZERİNE DOĞRU SÜRÜP ŞEHRİ YOK ETMEK İSTEMİŞTİ. FAKAT ÜSTE ATEŞ KAPTAN'LA KARŞILAŞINCA ARALARINDA KORKUNÇ BİR DÖĞÜŞME OLMUŞ, KARA KAPTAN PİLOT SANDALYESİNİ UÇURARAK ATLAMIŞTI...

ATEŞ KAPTAN YANAN UÇAKTA

ANCAK BİRKAÇ DAKİKAM KALDI

YAMYAMLARIN ADASINDA...

ÇABUK, KAYIKLARA!

ATEŞ KAPTAN
Yedi Renk Güvenlik Gücü Komutanı

KARA KAPTAN
Marşlıların Casusu

DAHA HIZLI ARKADAŞLAR YETİŞİP KURTARALIM ONU

KARA KAPTAN'DA AYNI ADADA...

BENİ GÖRMEDİKLERİ İYİ OLDU PARAŞÜT ORTADAN KALKSIN

BAKALIM ATEŞ KAPTANIN BAŞINA NELER GELDİ? İŞTE ORADALAR

ADANIN YERLİLERİ UÇAĞIN BATTIĞI YERDE

YAZIK, KURTARAMADIK. ONA GÜZEL BİR CENAZE TÖRENİ YAPMALIYIZ.

ATEŞ KAPTAN SULARDA SÖNMÜŞE BENZİYOR AMA, BELLİ OLMAZ.

ÖTE YANDAN, ÜSTE IŞINLARIN ETKİSİ KAYBOLMUŞTU

ATEŞ KAPTAN ORTADA YOK. OKSİJEN ÇADIRINDAN ÇIKMIŞ, GİYİNİP GİTMİŞ KOMUTANIM. ARAMIZDA DEĞİL

BİZİ KURTARMAK İÇİN ÇOK UĞRAŞMIŞ OLSA GEREK

BÜTÜN ÜSLERE HABER SALIN, MELEKLER ARAMAYA ÇIKSIN... ATEŞ KAPTAN BULUNMALI..

BAŞÜSTÜNE

MELEKLER HAVALANDILAR

...ARAŞTIRMA BAŞLADI..

SONRA

ATEŞ KAPTANIN HİÇ BİR YERDE İZİNE RASTLANMAMIŞ KOMUTANIM.

YAZIK! BU BİZİM İÇİN BÜYÜK BİR KAYIP. ATEŞ KAPTANIN ÖLMÜŞ OLDUĞUNU KABUL ETMEK ZORUNDAYIZ

ÖTE YANDAN ADADA

BÜTÜN YİĞİT KİŞİLER GİBİ BU YABANCIYI DA ALEVLER İÇİNDE ÖBÜR DÜNYAYA YOLLAYACAĞIZ

GELECEK HAFTA: KARA KAPTAN DA İŞE KARIŞIYOR!..

KÜÇÜK ÖNCÜLER

«Amerika tarihi, öncülerin kahramanlık örnekleriyle doludur. Hikâyedeki küçük John'un başından geçenler ise, büyükler için bile başarılması güç ve çok cesaret isteyen bir olaydır.»

Amerika'nın ilk öncülerinden 13 yaşındaki John Sager'in hikâyesi oldukça hareketlidir.

1844'ün bir sonbahar günü John'u, Dr. Marcus Whitman'ın öncü kurulunda görüyoruz. John buraya en küçüğü bir aylık olan dört küçük kardeşiyle, 500 mil uzaktaki Hall kalesinden gelmişti. Yolculuk çok zor geçmişti. Hall kalesine kadar beraber oldukları büyüklerden olenler olmuş; grubun bir kısmı da geri dönmüştü. John'un yolculuk hikâyesi, sıcak bir Temmuz günü Sager ailesinin de bulunduğu bu grubun molla vererek kamp kurduğu bir yerde başladı. Konak yerinde John'un annesi ve babası hastalanarak öldü.

Kit Carson adında ünlü bir izcinin de bulunduğu kampta büyüklerin cesaretleri iyice kırılmıştı. Ancak Hall kalesine kadar gelebildiler. Buradan ileriye gitmenin imkânsız olduğunu düşünerek Kaliforniya'ya geri dönmeye karar verdiler.

John ise babasının Columbia nehri kıyısında kurmak istediği çiftlik plânını gerçekleştirmeyi düşünüyordu. Onun da grupla birlikte dönmesi için yapılan öğütleri hiç cevap vermeden dinliyordu.

Bir sabah, kimse uyanmadan «Kardeşlerimi alarak Kit Carson'la birlikte eyalete dönüyorum.» diye, kaleye bir not bırakarak, beraberindeki öküz ve ineğe yatakları ve yemek paketlerini bağladıktan sonra, Columbia nehri kıyısındaki Oregon'a doğru yola çıktı. Bıraktığı açıklamayı okuyanlar pek fazla meraklanmamıştı.

Birkaç hafta sonra, sarp dağlarla çevrili çorak arazide gündüzleri kavurucu sıcak altında ve kaynayan sivrisineklerle mücadele ederek, geceleri soğuktan korunmaya çalışarak yavaş yavaş Boise kalesine doğru ilerliyorlardı.

Sonunda, bir Eylül günü kaleye vardılar. Kale kumandanı o güne kadar gelenler arasında böylesine hiç rastlamamıştı. Çocukların hali çok perişandı. John'un ilk işi, bitkin bir sesle, bebeğe bakabilecek bir kadının olup olmadığını sormak oldu. Kale kumandanı John'un kollarındaki bebeğe hayretle bakıyordu.

Hemen onlar için yemek hazırlan-

Amerika'lı öncülerin Uzak Batı'ya göç için izledikleri «OREGON YOLU»nu gösteren harta.

dı. Çocuklar âdeta döğüşürcesine yemeklerini yediler. Bebeğin çok kötü durumda olduğunu gören kale kumandanı John'a kalede kalmalarını teklif etti. John ise iki at ve iki yerli klavuz verilebilirse, Dr. Whitman'ın bulunduğu yere gidebileceklerini söyledi. Kumandan John isteğini yerine getirdi; ve yola çıktılar.

Ne var ki, yerliler birkaç gün sonra atlarla birlikte kayboldular. Bundan sonra aksilikler birbirini kovaladı. Mavi Dağ'ı geçerlerken en büyük kardeşi kayarak ayağını kırdı. John şişmeyi önlemek için kırılan yere kar koymaktan başka bir şey yapamadı. Bebek ise çok hastaydı. O kadar ki John onun nefes alıp almadığından bile emin değildi. Öküz açlıktan ölecek hale geldiğinden, onu bırakmak zorunda kaldılar. Ayağı kırılan kardeşini taşıyan inek, hiç olmazsa bebek için biraz süt verebiliyordu.

Kâh düşen kayalar, kayan ağaçlardan korunarak, kâh John'un yaktığı ateşte ısınarak son dağın tepesine ulaştılar. Soğuktan ayakları çatlamıştı. Aşağıda ovanın içinden Columbia nehrinin kıvrılarak gümüş gibi akışı görülüyordu.

John, ayakları yara bere içinde, saçları uzamış, sırtında iki yaşındaki kardeşi, kucağında ölü gibi hareketsiz bebekle tepeden inerek Dr. Whitman'ın öncü kampına vardı. Soğuk ve açlıktan bitkin öteki kardeşleri de kendisini izliyordu.

Bayan Whitman onları karşılayarak, John'un elinden bebeği usulca aldı ve Dr. Whitman'a götürdü. Dr. Whitman bebeği muayene etti. Yaşaması bir mucizeydi. Bu sırada çocuklar büyük bir ciddiyetle doktoru izliyorlardı. Bayan Whitman bebeğe ılık bir banyo yaptırdıktan sonra onun moraran dudakları arasından birkaç damla süt damlattı. Bir an sonra bebek sütü büyük bir iştahla yutmaya başladı.

John büyük bir sevinçle doktorun ve karısının boynuna sarılarak sevinçten ağlamaya başladı.

Daha sonra hepsi yıkanıp yeni elbiseler giydiler, karınlarını doyurdular. Küçük Sager'ler bundan böyle Whitman'ların çocuklarıyla birlikte yaşayacaklardı.

Bu kahramanca yolculuk böylelikle sona erdi; John Sager babasının rüyalarını, Columbia vâdisinde bir Sager çiftliği kurarak gerçekleştirdi.

İşte sizi
Maceradan maceraya,
Heyecandan heyecana
Sürükleyecek
En güzel
Kitaplar!

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

Bu kitaplar dünya çocuk edebiyatının en güzel eserleri arasından seçilmiştir. Bunlar okumuş olmakla övünebileceğiniz kitaplardır.

Her kitap beşrenk resimli yaldızlı gömlek içinde sağlam bez ciltlidir.

NEŞRİYAT A. Ş. • Genel Dağıtım: BATEŞ A. Ş.

D. K. — 8

Heinz Rişşer'den çeviren **AKŞİT GÖKTÜRK**

HUZURSUZ

HİKÂYE

Uşak kapıyı açtı. Karşısında yabancı bir adam duruyordu. İyi giyinmişti; zengin görünüyordu. Oldukça yaşlıyd; saçları hayli kırlaşmıştı.

«Mister Nissing ile görüşmek istiyorum. Burası onun evidir, değil mi?»

«Evet, ama kendisiyle görüşemeyeceksiniz.»

«Öldü mü demek istiyorsunuz? Yoksa başka bir yere mi gitti?»

«Hayır,» dedi uşak gülerek. «Şu anda banyoda kendisi.»

«Haa Peki peki, banyosu bitinceye dek beklerim. Çalışma odasında otururum; sağdan ilk kapı değil mi?»

Yabancı adam içeri girdi.

«Bu evi iyi tanıyorsunuz,» dedi uşak.

«Evet. Mister Nissing'in babası bu evi yaptırırken ben burdaydım. Sizin belki görülecek işleriniz vardır. İşinize bakabilirsiniz. Ben bu odada Mister Nissing'in banyosunu bitirmesini beklerim.»

«Ama çok uzun sürer belki. Çünkü birkaç dakika bile olmadı daha banyoya gireli.»

«Çok uzun mu?» dedi yabancı. «Mister Nissing'le görüşmeyeli otuz yıldan fazla oluyor: birbirimizi son olarak otuz üç yıl dört ay önce görmüştük.»

Uşak, yabancının şapkasını alarak odadan dışarı çıktı. Yabancı adam odaya bir göz gezdirdi. Her şey tıpkı eskisi gibiydi. Hiç bir şey değişmemişti. Zaman durmuştu sanki. Duvarda aynı resimler asılıydı. Eski kitap rafı, eski yazı masası gene aynı yerde duruyordu. Kendisi ötede beride türlü sıkıntılar içinde yıpranır dururken, bütün bu eşyalar silinmiş, temizlenmiş, bakım görmüştü. Buraya otuz üç yıl önce beş parasız, tutacak tek dalı kalmamış bir sürgün olarak gelmişti. Şimdi ise zengindi, güven içindeydi. Bir gün yakalanabileceği korkusu geçmişti, ama yaptığı işten duyduğu utanç geçmemişti.

Yazı masasına baktı; anahtar gene deliğe takılıydı; tıpkı otuz üç yıl önce olduğu gibi. Anahtarı çevirdi. Bugün, gizli bir şey yapmak değildi niyeti. Her şeyi açıkca söylemek is-

tiyordu: «Yanlış bir şey yaptım. Bir hırsızdım ben!»

Çekmeceyi açtı. Her şey yerli yerindeydi: Banka defterleri solda, kâğıtlar ortada, para desteleri ise sağdaydı. Elini cebine soktu, üç tane binlik çıkardı, çekmecedeki öbür paraların altına soktu. Ayak sesleri işiterek hemen çekmeceyi kapadı.

Odanın kapısı açıldı, Nissing içeri girdi. «Sen misin Hans!» dedi, «Çok sevindim seni gördüğüme! Kaç yıl oldu görüşmeyeli? Uzun bir süredir başka ülkelerdeydin, değil mi? İşlerin de çok iyi gitti, zengin bir adamsın şimdi. Demir işinde çalışan bir adamdan haberini aldım... Ama iki satır olsun yazmadın bana... Birkaç gün kalacaksın şimdi benimle, değil mi?»

«Çok özür dilerim. Yarın akşam gemiyle ayrılmak zorundayım. Yalnız beş dakikacık uğrayıp suçumu bağışlamanı dilemek istedim senden.»

«Bana mektup yazmadığın için mi? Bu da suç mu sayılır canım? Bizim dostluğumuz çok daha köklüdür... Gel bir şişe şarap içelim birlikte hiç olmazsa.»

Öbür odaya geçtiler.

«Evli misin?» diye sordu Hans.

«Evli idim. Karım on yıl önce öldü; bir oğlum var; yirmiiki yaşında.»

«Parlak bir yaş.»

«Evet,» dedi Nissing. «Parlak bir yaş.»

«Şüpheli görüyorsun. Ne bakımdan parlak bir yaş?»

«Daha bilmiyorum. Bilmeye çalışıyorum. Daha sınamaktayım, bir deney, bir araştırma yapmaktayım.»

«Ne sınaması, ne deneyi?»

«Oğlumun güvenilir bir insan olup olmadığını deniyorum... Hatırlıyor musun, yıllarca önce toplu bir param çalınmıştı. Babamın yazı masasının gözüne koymuştum. O zaman için hayli büyük bir para sayılırdı. Babamın ölümünden hemen sonraydı: Sen tam o sıralarda gitmiştin buralardan, belki bu işi bilmiyorsundur bile.»

«Parayı çekmeceye koymuştun demek?» Ağzı kupkuruydu, güçlükle konuşuyordu. «Peki kilitlememiş miydin?»

«Hayır, kilitlememiştim.»

«Kimin almış olabileceğini düşünüyorsun?»

«O zamanlar bir hizmetçim vardı. Almış olabilecek tek kişi o idi bence. İşine hemen son verdim.»

«Neden son verdiğini kendisine söyledin miydi peki?»

«Hayır. Nasıl olsa, parayı kendisinin almadığını söyleyecek, bu da hiç bir şeyi değiştirmeyecekti... Ama şimdi hiç kimseye güvenmiyorum artık. Çekmeceyi gene açık bırakıyorum, ama parayı sayıyorum, çekmeceye her yaklaşanı göz altında tutuyorum. Böylece deniyorum onları.»

«Öz oğlunu da mı?»

«Evet.»

«Çekmecedeki kâğıt paraların numaralarını alıyor musun?»

«Hayır.»

«Çekmecedeki paraların tutarını bir yere kaydettin mi?»

«Ne gereği var? Biliyorum ya.»

«İnsan rakamları birbirine karıştırabilir, yanılabilir.»

O sırada dış kapının açıldığını işittiler.

«İşte,» dedi Nissing. «Oğlumdur bu gelen. Bu akşam arkadaşlarıyla birlikte olacağını anlatmıştı bana. Ben de dışarı çıkacağımı söylemiştim. Uşağı az önce evine gönderdim. Şimdi oğlum burda kimse yok sanıyor.»

Üst kata çıkan ayak sesleri işitildi.

«Şimdi elbiselerini değişmeye çıktı,» dedi Nissing. «Çok para harcıyor. Borcu var. Ama bilmem gerek! Ona güvenip güvenemeyeceğimi kesinlikle öğrenmem gerek.»

Ayak seslerinin aşağı kata ilerlediğini işittiler. Kapı kapalıydı. Nissing ayağa kalkarak öbür odaya geçti.

«Keşke parayı çalanın ben olduğumu daha önce söyleseydim kendisine,» diye düşündü Hans. «Şimdi söyleyemiyorum. Bu durumda pek güç geliyor bana.»

On dakika geçmeden Nissing geri döndü.

«Garip,» dedi. «Çok garip! Paranın toplamı değişmiş! değişmiş!»

«Oğlun mu çaldı?»

«Hayır!.. Hayır! Çalmadı. Ben mi bir yanlışlık yaptım yoksa. Keşke bir yere not etseydim toplamını!»

«Nedir değişen?»

«Çekmeceye koyduğum para yerinde duruyor. Beş kez saydım. Ama fazladan da bir binlik var.»

«İki binlik eksik,» diye düşündü Hans.

«Oğlum nasıl olur da bu parayı koyabilir çekmeceme? Parası yoktur çünkü, biliyorum. Varsa, bir yerden çalmış demektir.»

Bir sessizlik oldu. Sonra yemek yediler. Başka şeylerden konuştular.

«Ona durumu açıklamam gerekirdi. Ama şimdi olmaz artık, burda olmaz,» diye düşündü Hans. «Bir köprünün sağlamlığını deneyebilirsiniz, bir köpeği deneyebilirisiniz, ama bir insanı denemeye gelince iş değişir. Böyle bir deneyden hiç birimiz yüz akıyla çıkamayız. Hepimiz kötüyüzdür biraz.» dedi içinden. Yorgun olduğunu belirtti.

Nissing onu yatak odasına götürdü. İyi geceler dileyerek ayrıldı.

Hans yatağa girmedi. Bir sandalyede oturdu. Koyduğu üç binlikten ikisi çalınmıştı, ama delikanlı bu güvenlik denemesinden geçmişti. Kendisi ise düpedüz hırsızlık yapmıştı, üstelik hiç suçsuz bir kadının işinden uzaklaştırılmasına yol açmıştı. «Bu delikanlıya hırsız demek için, benim temiz bir adam olmam gerekir... Nissing'e her şeyi anlatsam mı yarın?... Neyi anlatsam? Koyduğum paranın üç binlik olduğunu mu? Ne yapsam?»

Sabahın dördüydü. Ağaçların ötesinde gökyüzü ağarmaya başlamıştı. Oturdu, bir mektup yazmaya başladı.

«Buradan ayrılmadan önce bir yere daha uğramak zorundayım; Allahaısmarladık demeden ayrıldığım için lütfen bağışla beni... Oğlunu benim demir işletmelerinde çalışması için bana göndermek ister misin? Biraz ağır iş ona iyi gelir sanıyorum. Biliyorsun, benim bir oğlum yok. Bir hırsız olabileceği düşünülen, güvenilmeyen bir insanın ne kendine hayır vardır, ne başkasına. İnsanlar, kendilerine güven gösterildiği ölçüde, güvenilir olurlar. Oğlunu bana gönder.»

Mektubu masaya bıraktı, sessizce merdivenlerden aşağı indi. Bir kuş türkü söylüyor, serin sabah havasını tatlı çiçek kokuları dolduruyordu. Parmaklıklı bahçe kapısından çıkarak dönüp geriye baktı. Arkadaşının yatak odasında ışık yanıyordu daha. Yoksa doğan güneşin camlara vurmuş parıltısı mıydı bu?

HAYVANLARI TANIYALIM

GERGEDANLA SAKIRGA-YİYEN

Değişik türlerden hayvanlar bazan bir arada yaşamakta, birbirlerine dayanak olmaktadırlar.

Sakırga-yiyen, Gergedanın derisine konan sakırgaları yiyerek onu bu sıkıcı parazitlerden kurtarır. Aynı zamanda, uzağı görmeyen Gergedana gözcülük ederek yaklaşan hayvanları ya da insanları haber verir.

Bazan, hayvanlardan yalnız biri yararlanır bu ilişkiden. Sözgelimi, beyaz balıkçıl, Gergedanın yerlerinden ettiği böcekleri yer ama bunun karşılığında ona hiçbir yardımda bulunmaz.

bu hafta Doğan Kardeşler

Esat Türk
Rize 3.6.54

Fatih Böhürler
İstanbul 8.6.59

Rana Ünsal
Diyarbakır 2.6.60

Berrak Çelik
Ankara 8.6.58

★Oğuz Olcay
Ankara 4.6.57

★Tayfun Selen
Adapazarı 5.6.56

Murat Demirocak
Adapazarı 7.6.55

Refik Tiniş
Ankara 6.6.58

İsrael Razon
İstanbul 4.6.58

Kadriye Aydoğan
Kayseri 6.6.54

Ahmet Uzunhasanoğlu
Ankara 4.6.58

Ercan Özgen
Adapazarı 5.6.59

★Ayşe Gül Çetinbaş
İstanbul 3.6.57

Oya Eryaman
İstanbul 5.6.60

Nurgül Şengül
Niğde 5.6.61

Ahmet Sinan Çopur
Erzurum 3.6.60

Murat Günsür
İstanbul 4.6.60

Feryal Çeviköz
İstanbul 3.6.58

★Müjdat Özer
Urfa 2.6.61

Yusuf Özer
Urfa 4.6.56

Hüseyin Emre Becer
Ankara 2.6.57

Bilal Tanatar
İstanbul 3.6.57

Betul İpek
İstanbul 8.6.59

Mücella Birsen
Göynük 5.6.59

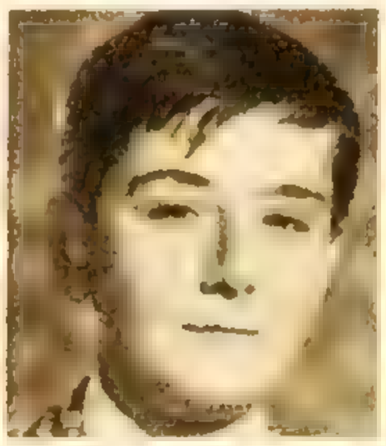

Ekrem Yarar
İstanbul 7.6.57

★Aslı Örmen
Balıkesir 6.6.59

★Murat Atay
İstanbul 4.6.60

Refik Tiniş
Çin 6.6.58

★Cemal Ülken
Nazilli 8.6.59

Ahmet Okumuşlar
İstanbul 2.6.58

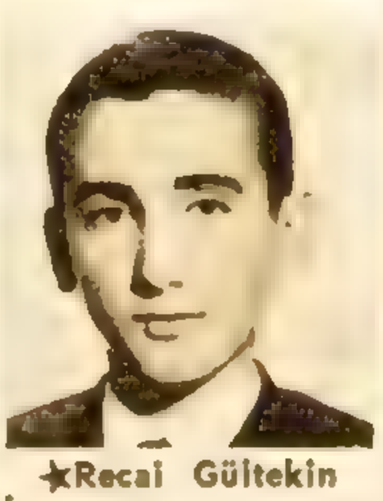

★Recai Gültekin
İzmir 2.6.54

Lâtif Tiftikçi
Eskişehir 3.6.62

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze 1 ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

(Devamı 30. sayfada)

Sokak Kedisi

⑥ KARAMAÇA İLE ARKADAŞLARINI ZENGİN EVİN

YAŞA, KARAMAÇA! SEN DAHİSİN.

GÖRÜYORSUNUZ YA, ÜÇÜMÜZÜ DE DAVET ETTİRDİM!

HAYDİ, ARKADAŞLAR, İSTEKLERİMİZE KAVUŞACAĞIZ.. KARNIMIZ DOYACAK!

BİRAZ SONRA ÜÇ ARKADAŞ ZENGİN EVİNİN BAHÇESİNDEYDİLER...

İŞTE, NONOŞ PENCEREYİ AÇMIŞ.

AH, ŞU KOLTUKLARDAN BİRİNE KURULABİLSEM!

HOŞ GELDİNİİİZ!.. ÖNCE KONUŞALIM MI, YOKSA YEMEK Mİ YİYELİM?

BU NE ACELE!

ÖMRÜMDE BÖYLE SOFRA GÖRMEDİM!

HELE BEN! RÜYALARIMDA BİLE GÖRMEDİM

KARAMAÇA

KEDİSİ AKŞAM YEMEĞİNE ÇAĞIRMIŞTI...

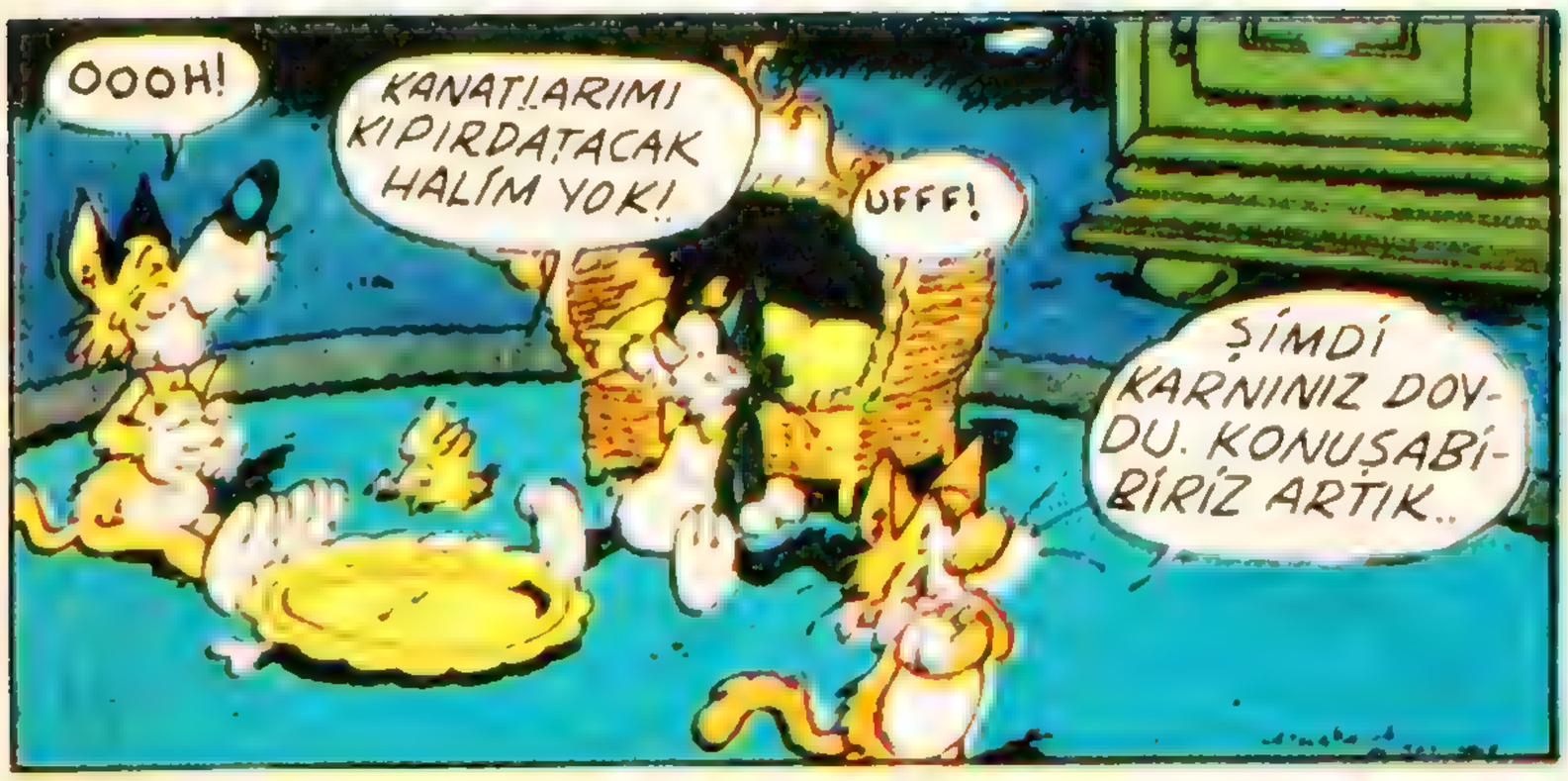

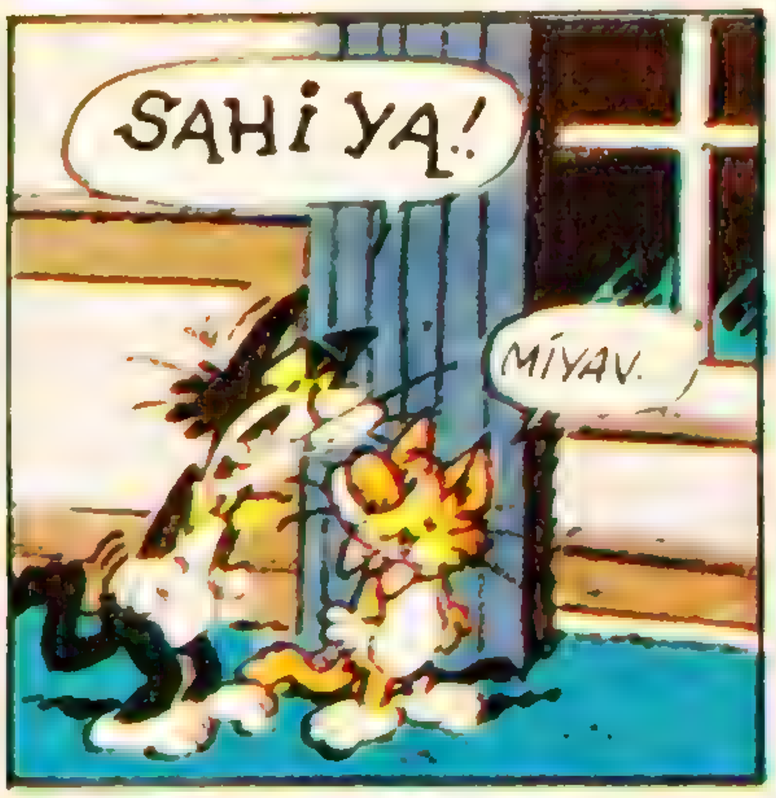

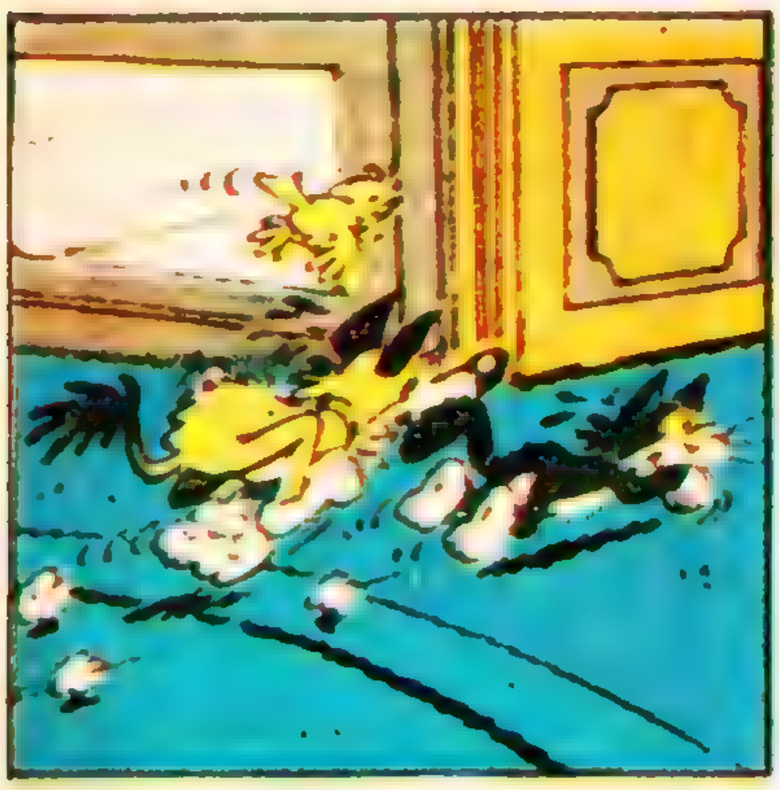

ARKASI VAR

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşler Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

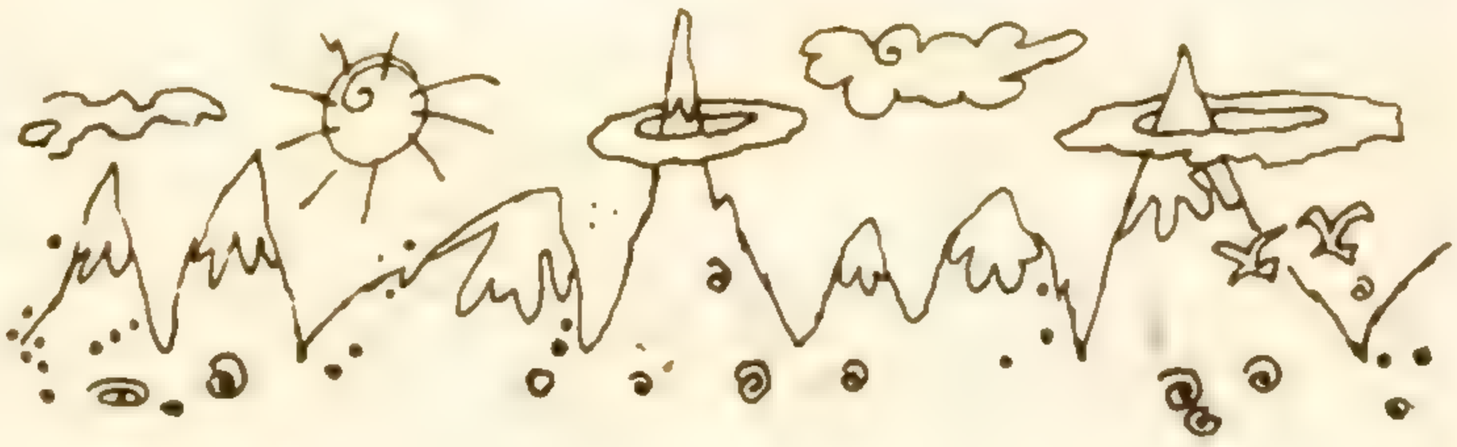

DAĞLAR

Sararlar yurdumuzu dört bir yandan
Beyazdır yaz kış tepeleri kardan
Irmaklar doğar, seller gelir bu dağlardan
Güneş doğar, ova aydınlanır ardından.

Yollar, üzerlerinde kıvrımlarıyla sanki bir yılan
Bazen beyaz, bazen siyahtır üstünü saran duman
Dağlarda hep yeşildir kalın gövdeli ağaçlar
Etekleri denizdedir, kıyılardaki dağlar.

BÜLENT ÇEVİK
(Polatlı ortaokulu öğrencisi)

ÇİÇEKLER

Bahçemizde rengârenk
Bulunur binbir çiçek.
Bebek gibi bakım ister,
O güzelim çiçekler.

Sümbül, menekşe, lâle
Hayran eder herkesi.
Bakarım kendi ellerimle,
Güzel çiçeklerime.

Z. FİGEN BAYSAN
(Pendik İlkokulu 5/A öğrencisi - İSTANBUL)

YAYLADA

Tatilde çıktık yaylaya
Tas dolusu ayran içtik.
Arkadaşlarla yakındaki
Bir çiftçinin yanına gittik

O alnında biriken terleri,
Silerek baktı bize
«Gelin çocuklar» dedi
Bayram var hepinize

Önce dövene bindik
Sonra da yemek yedik,
Güler yüzlü çiftçiye
Üzülerek veda ettik.

SELMA BAKIR

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

HÜSEYİN DURAK : 1779 sokak No. 1 Karşıyaka — İZMİR. **(16 yaşında, İngilizce ve Fransızca biliyor. Yurt içinde ve dışındaki kardeşlerle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

FİLİZ ERGİN: 12. sokak No. 3 İstasyon Mah. Kırkağaç - MANİSA. **(15 yaşında, şiirden hoşlanıyor, pul biriktiriyor. Fransızca biliyor.)**

SELÇUK ULUSAN: Hallaç Hüseyin sokak No. 1 Bakırköy - İSTANBUL. **(Kardeşlerle pulculuk konusunda İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

RIDVAN KISACIK: Yeşiltepe Mah. Adatepe sokak No. 17 ESKİŞEHİR. **(14 yaşında, ortaokul öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

CEVAT HAN: Yunus Ağa sokak No. 22/3 Emirgân — İSTANBUL. **(Kartpostal biriktiren ve sporları hoşlanan kardeşlerle Almanca veya Türkçe mektuplaşmak istiyor).**

ERSİN PAKSOY : Uzun çarşı No. 141, Kadirli — ADANA. **(Yurt içinde ve dışındaki pul biriktiren kardeşlerle İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

TANSU GÜRER : Bahariye Cad. Sokullu sokak No. 6 Kat 2 — Kadıköy — İST. **(Spor ve batı müziği seven kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

ERSİN ÖZARSLAN : Köse Ömer Ağa mah. Camii sokak No. 19 - ERZURUM. **(13 yaşında, kitap okumayı seviyor, tarihten hoşlanıyor.)**

RENKLER ÂLEMİ

Mor dağlara yakışır güzün
Yeşil çayırlara yaraşır baharda
Al meyvelerdedir yazın
Kara, trenlere benzer.
Mavi Akdenizin suları
Sarı güzün yaprakları
Beyaz kara kışın çarşafı
Kahverengi ağaçların teni
Gri kurşuna benzer
Bazen de gökyüzüne
Âlemlerin en güzeli
Şu renklerin âlemi.

ERALP ÖZEFE
(Kandıra Ortaokulu 2/A öğrencisi)

GÜNEŞİN KIZI

Dünkü gibi aklımda
Nasıl unuturum, o tatlı kızı?
Gözleri yeşil, saçları sarı;
Dudakları kırmızı, burnu minikti.
Gözlerinin içi gülerdi, çok şirindi.
Bebek yapardı, çiçeklerden,
Sevinçliydi mantar toplarken.
Kıvılcımlı gözleri insanı ısıtır,
Sevgi aşılardı,
Ona derlerdi «güneşin kızı».
İşte bu minik köylü kızı;
İnsanlara mutluluk veren,
Melek gibiydi...

ÇEŞMİNAZ DEMİR
(Hasan Ali Yücel İlkokulu 5/C Etiler)

BAHAR

Evlerimiz paklandı,
Ağaçlar yapraklandı.
Gökyüzü bayraklandı.
Şirin bahar gelince.

Bütün herkes sevindi,
Kırlar yeşil giyindi,
Çiçeklerle süslendi,
Şirin bahar gelince.

Artık ne kış ne yaz,
Ne de buz gibi poyraz,
Kelebekler ne beyaz
Şirin bahar gelince.

NİLGÜN MAHLIÇ
(Yunus Emre İlkokulu 3/B öğrencisi)

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Doğan Kardeş,
Ben eskiden beri Doğan Kardeş'e aboneyim. Yeni abone şartlarında 6 aylık 19.50 lira olması gerekirken, neden 20 lira olduğunu açıklar mısınız?

Selda Gökbora

Selda Gökbora Kardeş,
Abonelerin 50 kuruş fazla vermeleri idari masrafların çokluğu yüzünden olmaktadır. Çünkü gerek posta gerek diğer gönderme masrafları aslında 50 kuruşu geçmektedir. Siz 50 kuruş fazla vermekle, dergiyi arayıp bulamamak meselesini de halletmiş olacaksınız.

DOĞAN KARDEŞ

*

Sevgili Doğan Kardeş,
Birçok yerlerde pullar çok pahalı satılıyor. Doğan Kardeş pul fiyatlarını yayınlayıp, bize o fiyatlar üzerinden satabilir mi?

NEVZAT ÖZGÖR
(Celenbevi Ortaokulu, Fatih - İSTANBUL)

Nevzat Özgör Kardeş,
Pul fiyatları her ay pul tüccarları tarafından çıkarılan pul fiat kataloglarında vardır. Bizim pul satmamıza imkân yok.

DOĞAN KARDEŞ

*

Sabri Kademoğlu (KONYA) Kardeş,
Göndereceğiniz hikâyeler ancak uygun olduğu takdirde yayınlanır.

DOĞAN KARDEŞ

1

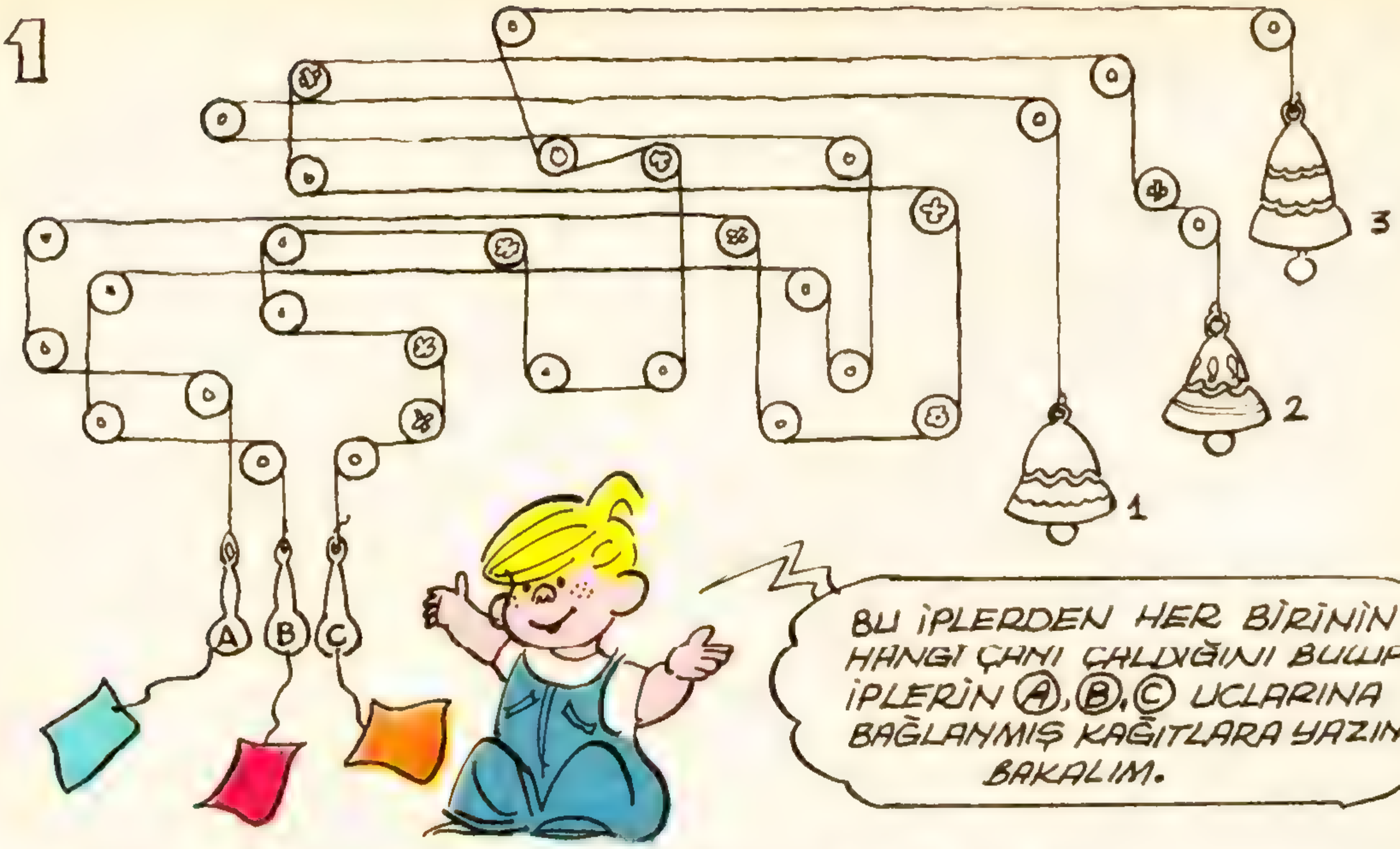

BU İPLERDEN HER BİRİNİN HANGİ ÇANI ÇALDIĞINI BULUP İPLERİN Ⓐ, Ⓑ, Ⓒ UCLARINA BAĞLANMIŞ KAĞITLARA YAZIN BAKALIM.

2

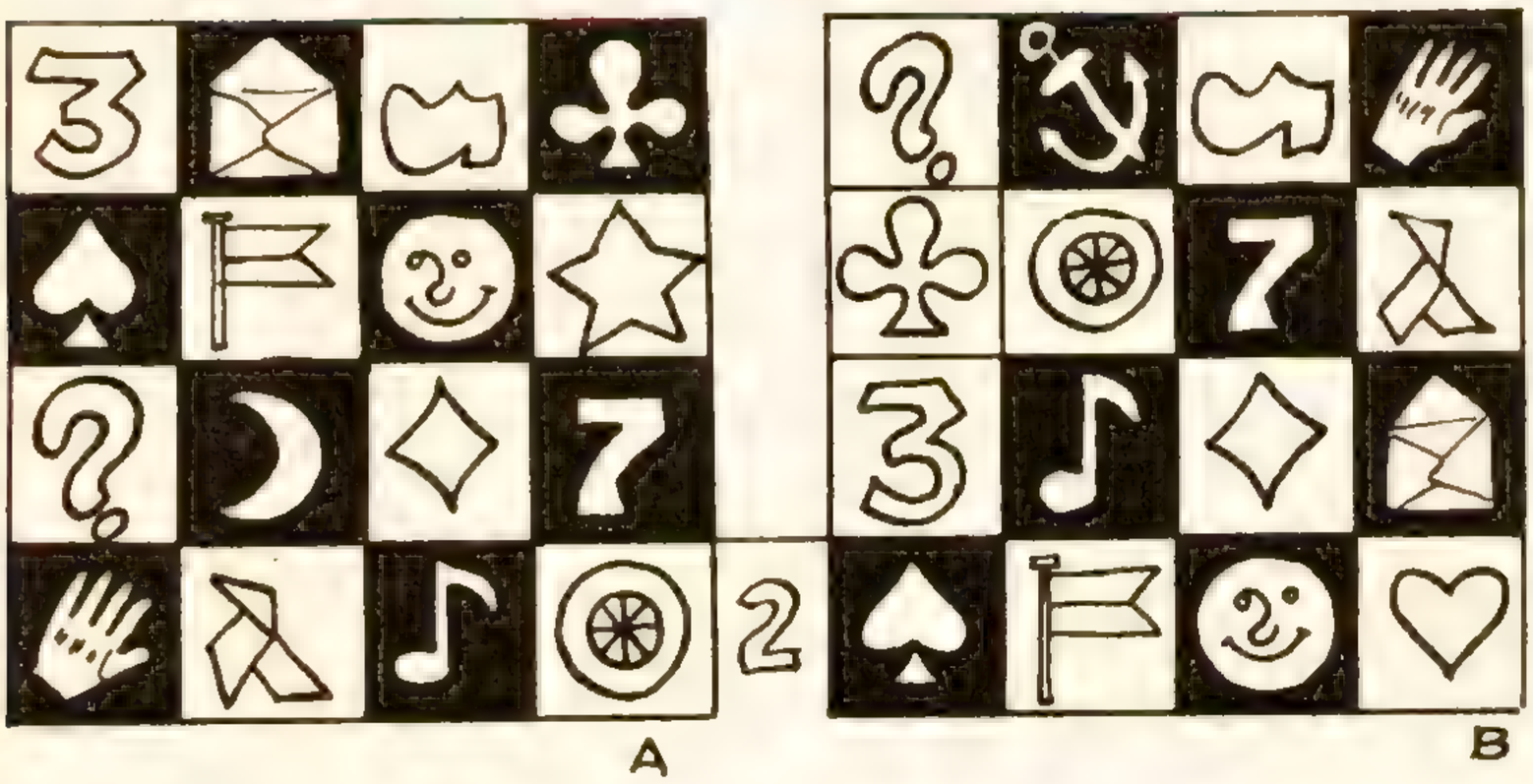

A KARESİNDEKİ ŞEKİLLERDEN İKİSİ **B** KARESİNDE, **B** KARESİNDEKİ ŞEKİLLERDEN İKİSİ DE **A** KARESİNDE YOK. BU ŞEKİLLER HANGİSİ ACABA? BULAMAZSANIZ GELECEK HAFTAYI BEKLEMEK SİZE DÜŞER.

3

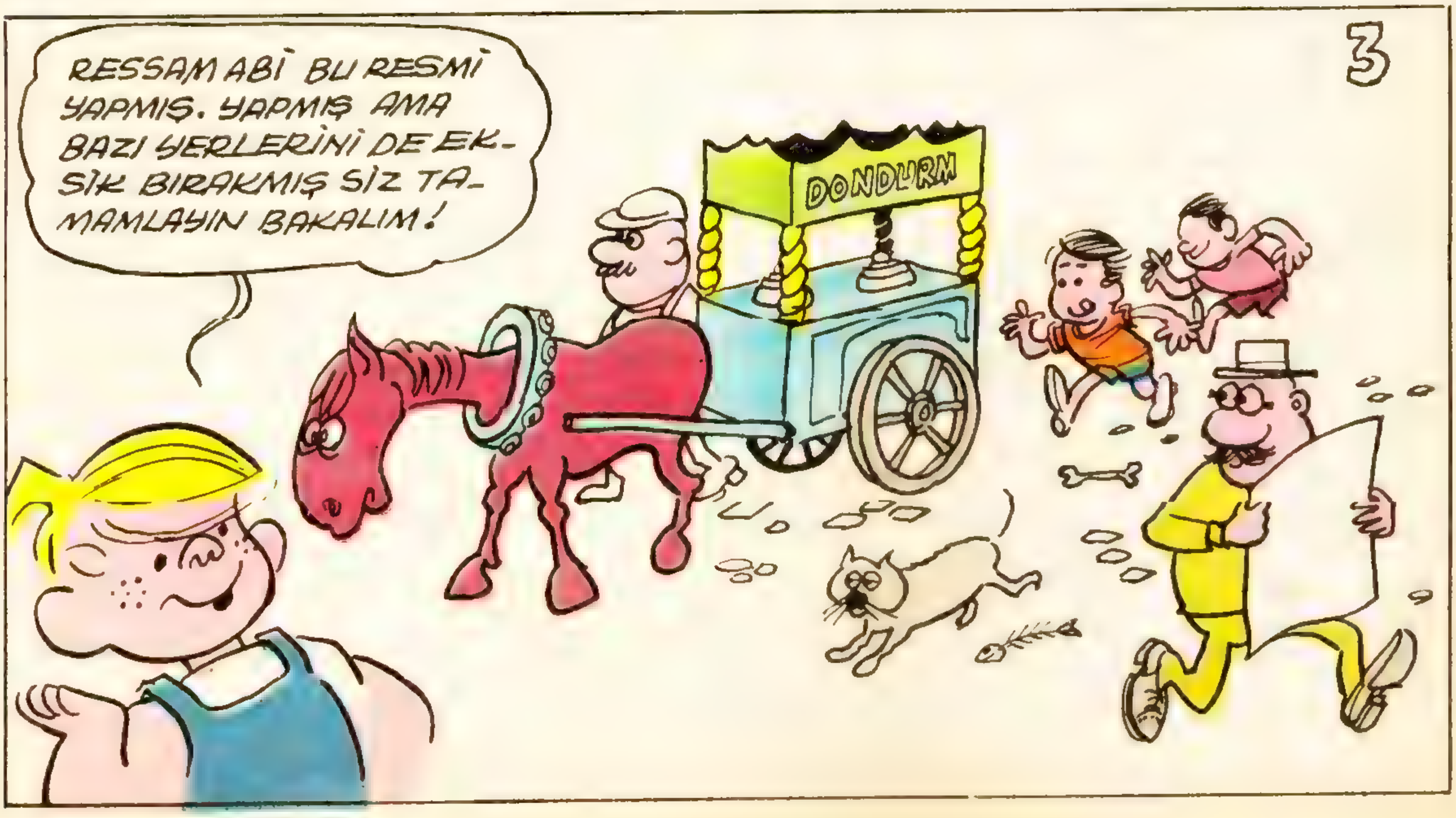

OYUN EĞLENCE BİLGİ BİLMECE

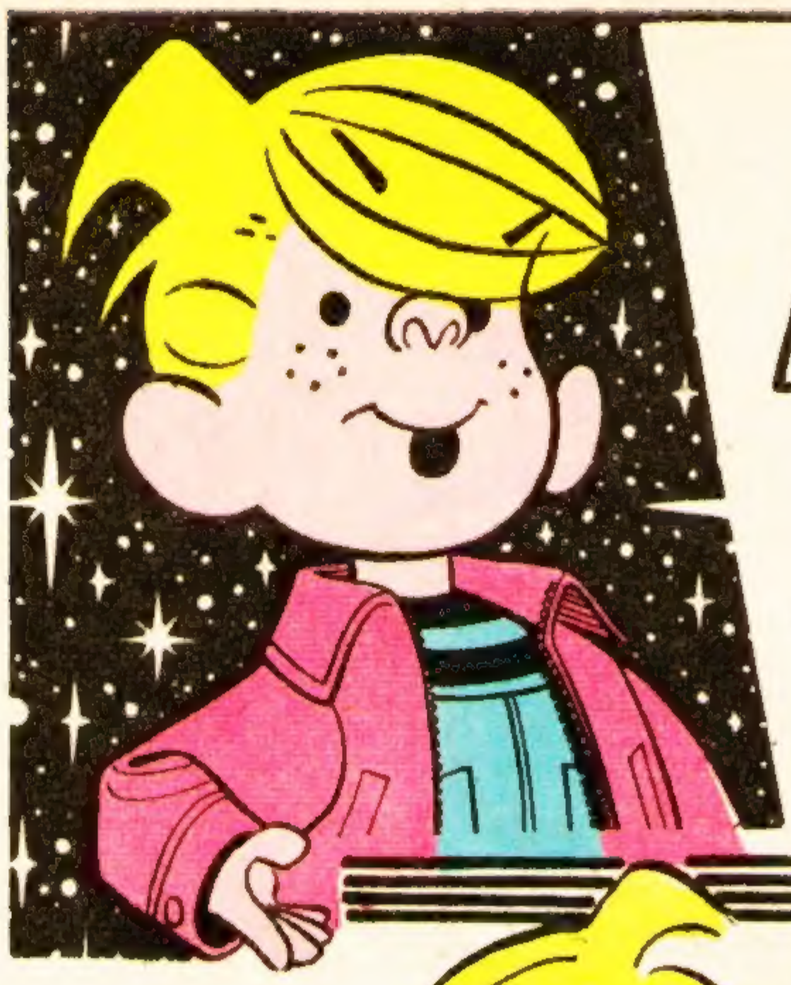

BU ARİTMETİK İŞLEMDE BAZI SAYILARIN YERLERİ BOŞ BIRAKILMIŞ. SAYILARI BULARAK İŞLEMİ TAMAMLAYIN!

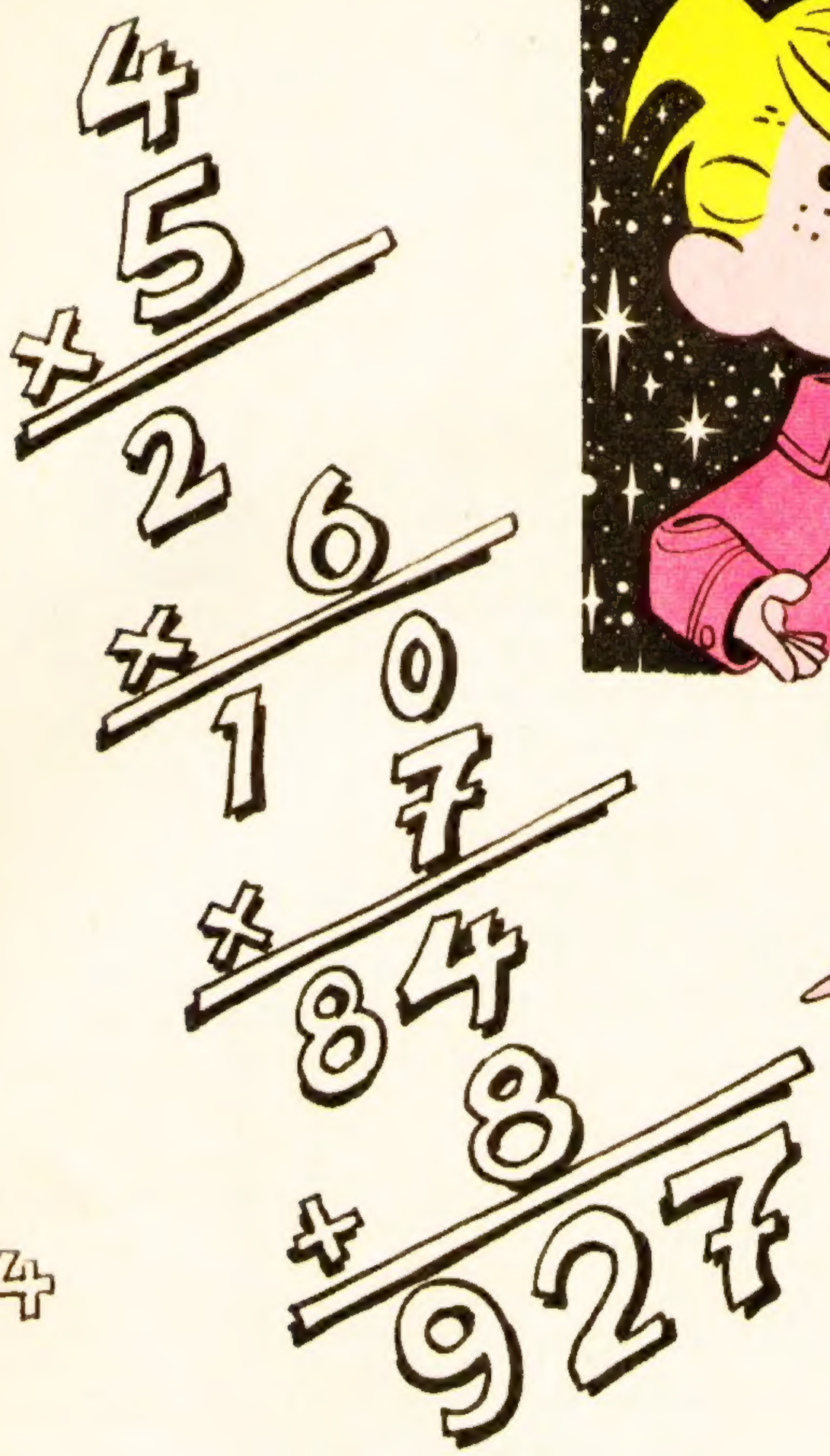

YANDAKİ HAYVANLARIN KUYRUKLARINI KESMİŞLER. SİZ YERİNE KOYUNUZ!..

GEÇEN HAFTANIN ÇÖZÜMLERİ

1-

2-

3- (A) ARABASI ÇABUK VARIR

4- SEVİMLİ SIPA

5- HOROZ
ÖRDEK
LEYLEK
SAKSAGAN

6- (4-1) DÜĞÜM OLUR
(2-3) DÜĞÜM OLMAZ

7- 1=B 2=C
3=D 4=A

HAHAHA! HİHİHİ! HOHOHO!

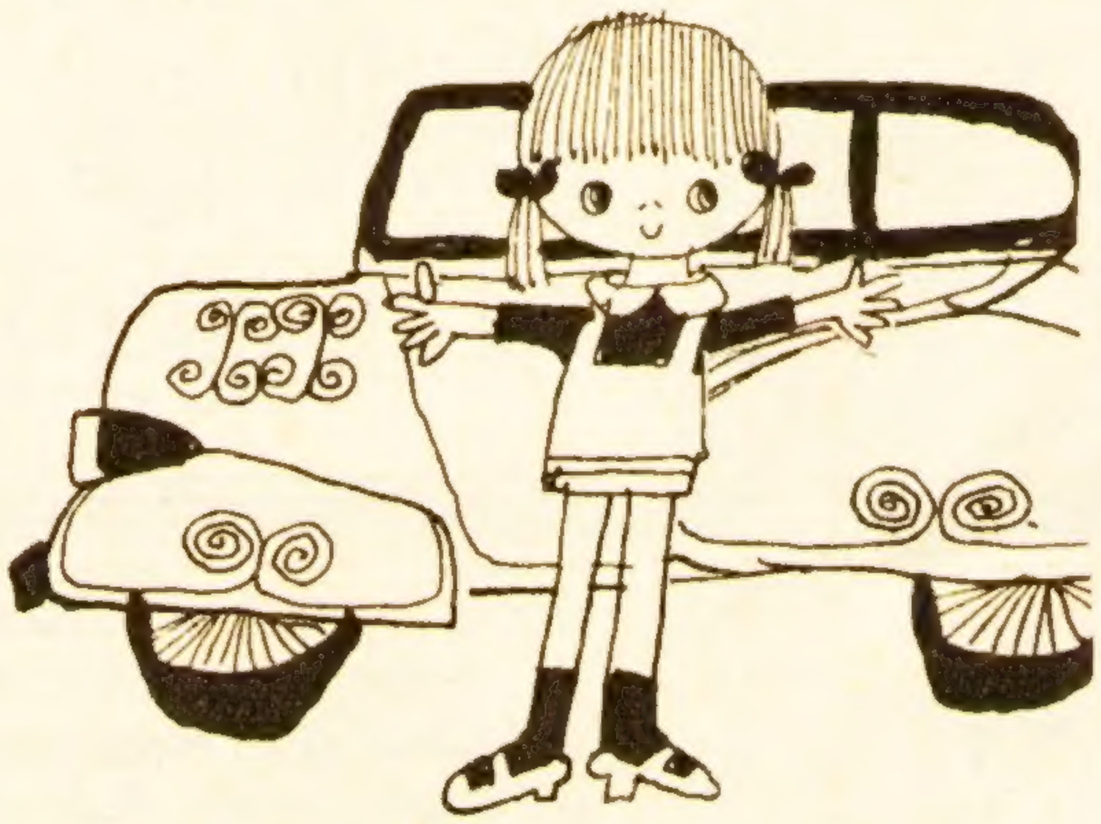

Öğretmen Türkçe dersinde:

«Kelimelerin anlamlarını iyice kavramamız gerekir. Eski dilde ilçe anlamına gelen «kaza» ile her hangi bir şekilde meydana gelen «kaza» ayrı şeylerdir. Bir örnek verelim: Caddede karşıdan karşıya geçerken bana bir otomobil çarptı. Bu...»

Dersi dinlemeyip, sözün sonunu yakalayan bir öğrenci:

«Cankurtaranla hastaneye gitmektir öğretmenim!..»

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Baştarafı 23. sayfada)

★Taner Gönen (Antalya 2.6.60) - Şükrü Kula (Gümüşhane 5.6.53) - Sevgi Ülker (İstanbul 3.6.60) - Hakan Yunatçı (İzmir 2.6.60) - Hasan Köstem (İstanbul 3.6.62 ★Lâle Çakıllar (İstanbul 5.6.56).

Not: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (★ işaretliler doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

Aliş ilk defa ailesinden uzakta bir dost evinde misafir kalıyordu. Sabah uyandığı zaman ev sahiplerinden biri sordu:

«Bu akşam nasıl uyudun yavrum?»

«Tabii gözlerim kapalı olarak.»

Küçük Ali ilkokula yeni yazılmıştı. Öğretmeni onun bilgisini yoklamak için sordu:

«Ali yavrum, iki armudumuz var. Bunların birini ben, birini sen yersen geriye ne kalır?»

«Geriye sapları ve çekirdekleri kalır!..»

Anneleri Erol'la ondan iki yaş küçük olan kardeşi Mete'ye birer elma şekeri almıştı. Erol çabucak kendi elma şekerini yarısına kadar yedikten sonra geri kalanını kardeşine verip onun elindeki bütün elma şekerini aldı. Annesi bunu görünce kızdı.

«Oğlum, ayıp değil mi, niçin kardeşininkini alıyorsun?»

«Mete ile elma şekerini kim daha çabuk yiyecek diye yarış edecektik. O kazansın istedim.»

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.

2 Haziran 1969

YIL : 24 Sıra No. 698

Sayı : 6 CİLT : 1

Sahibi :

KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :

YAVUZ HERKMEN

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :

Yıllık: **40 TL. ★** Altı aylık: **20 TL. ★** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ★** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ★** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ★** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Çocuklar,
mutlu yarınlar
bugünden hazırlanır.

Anne ve babanıza sorunuz:
Yapı ve Kredi Bankası'nda
neden sizin de
bir hesabınız olmasın?

YAPI ve KREDİ BANKASI
Çocuk Hesapları
sizi mutlu yarınlara kavuşturur.

Y 191

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 975) — 9
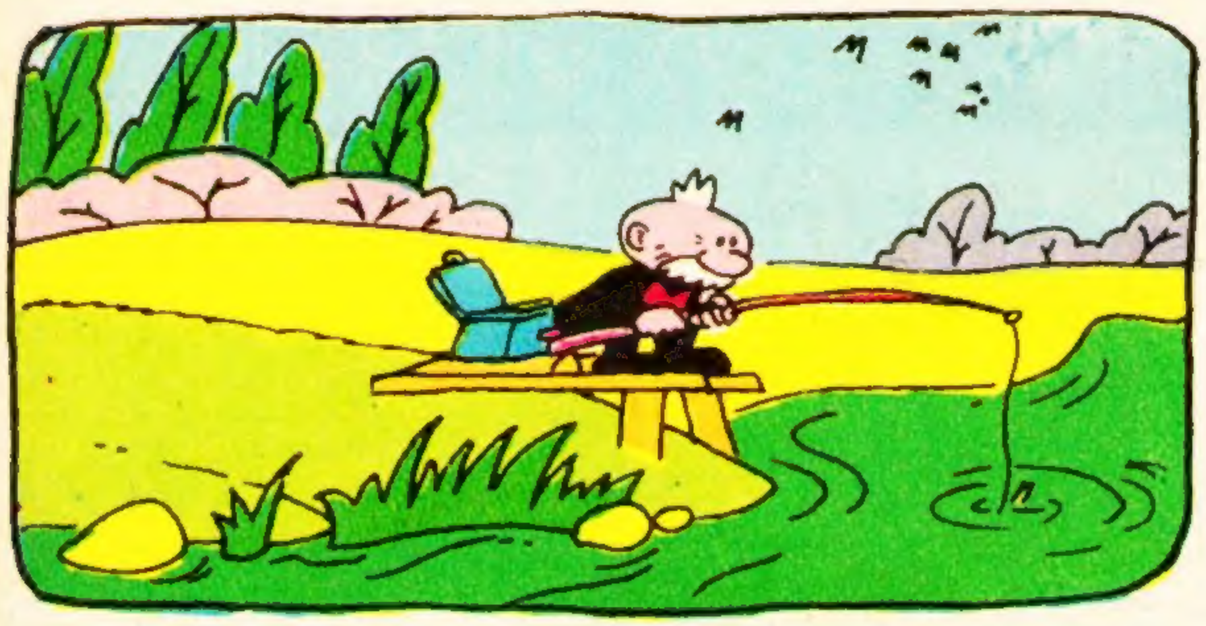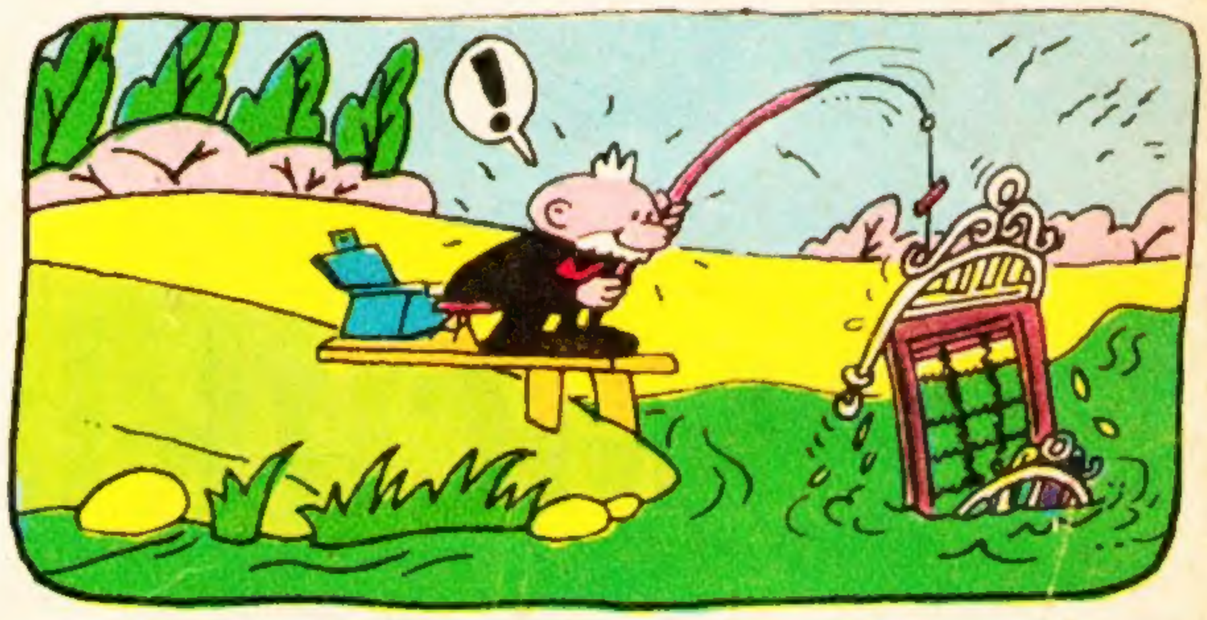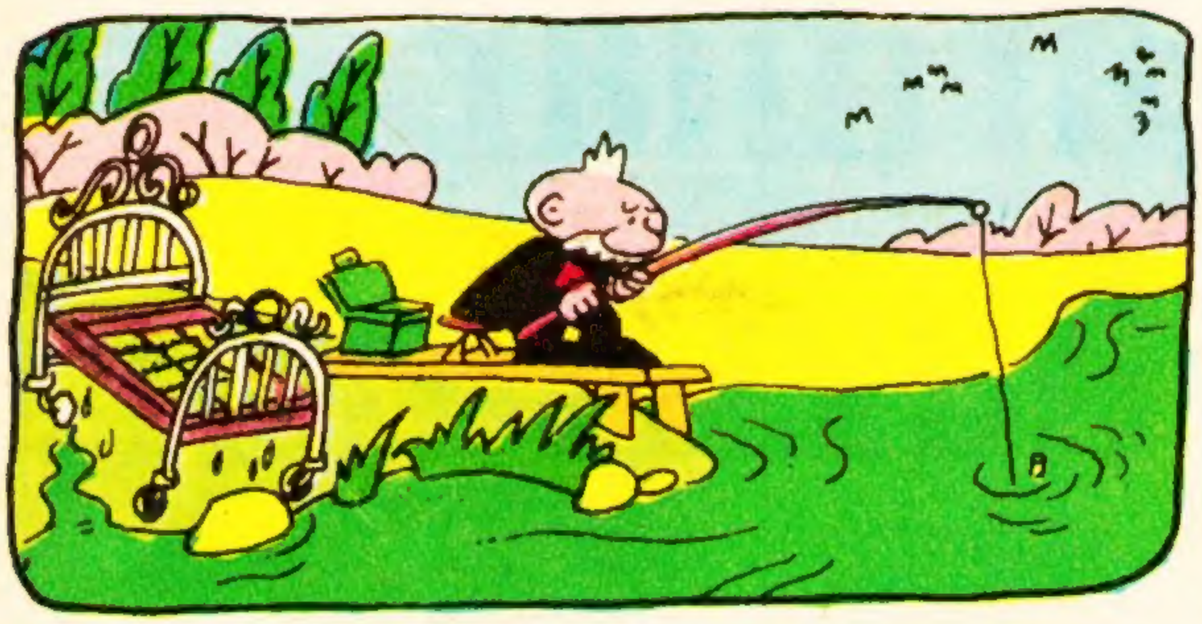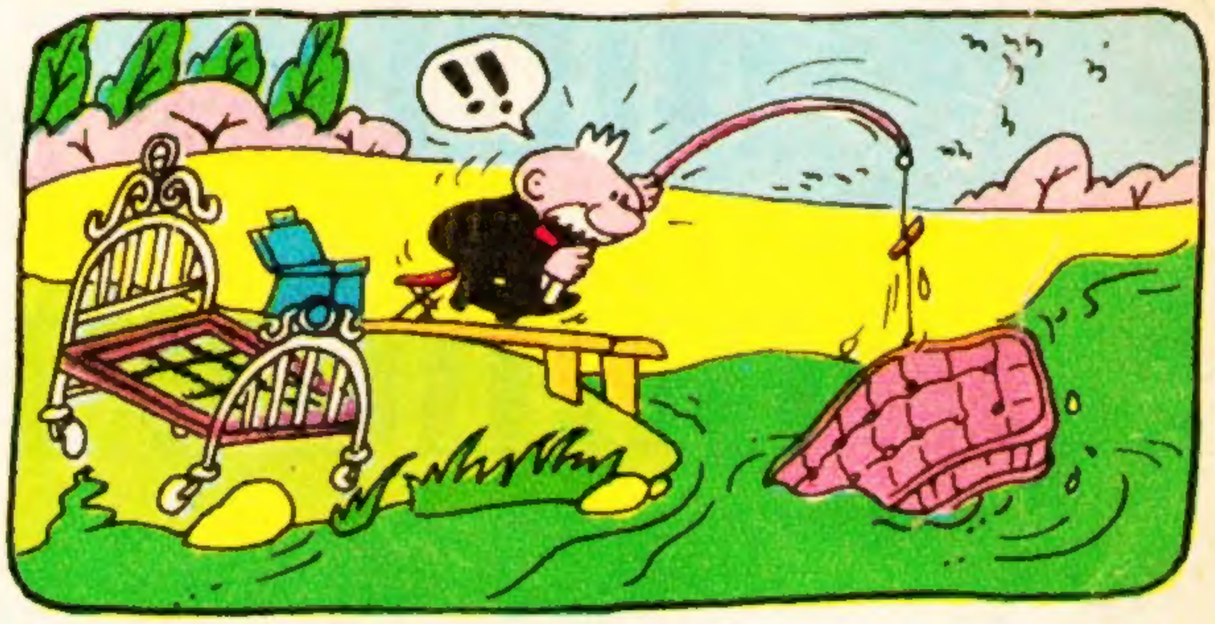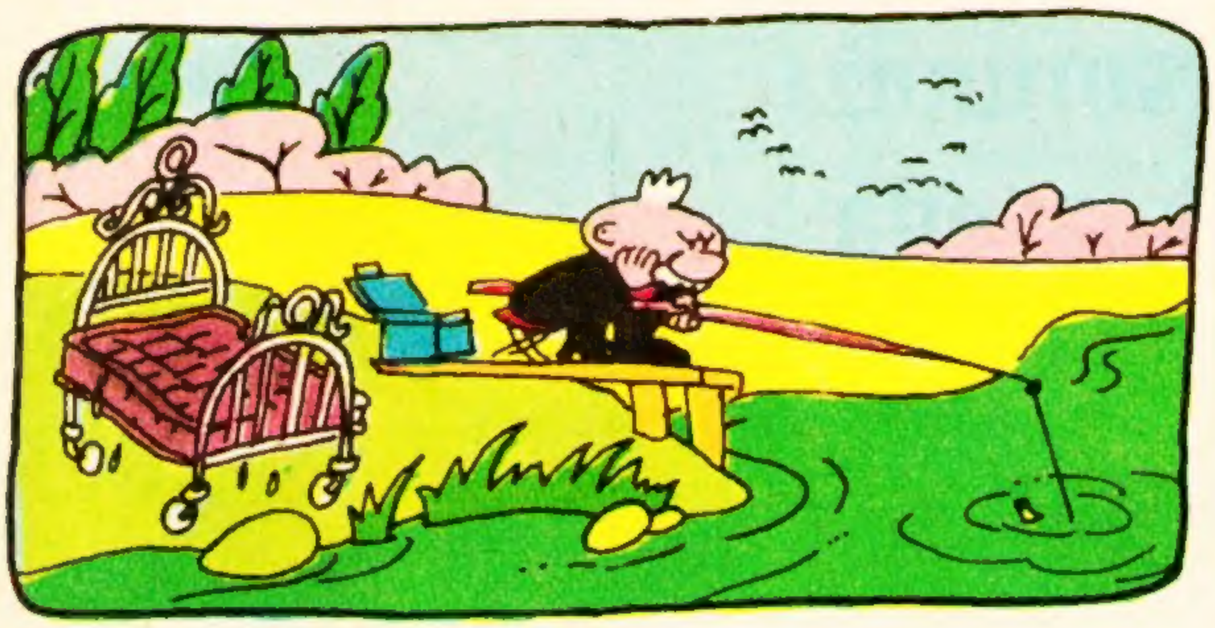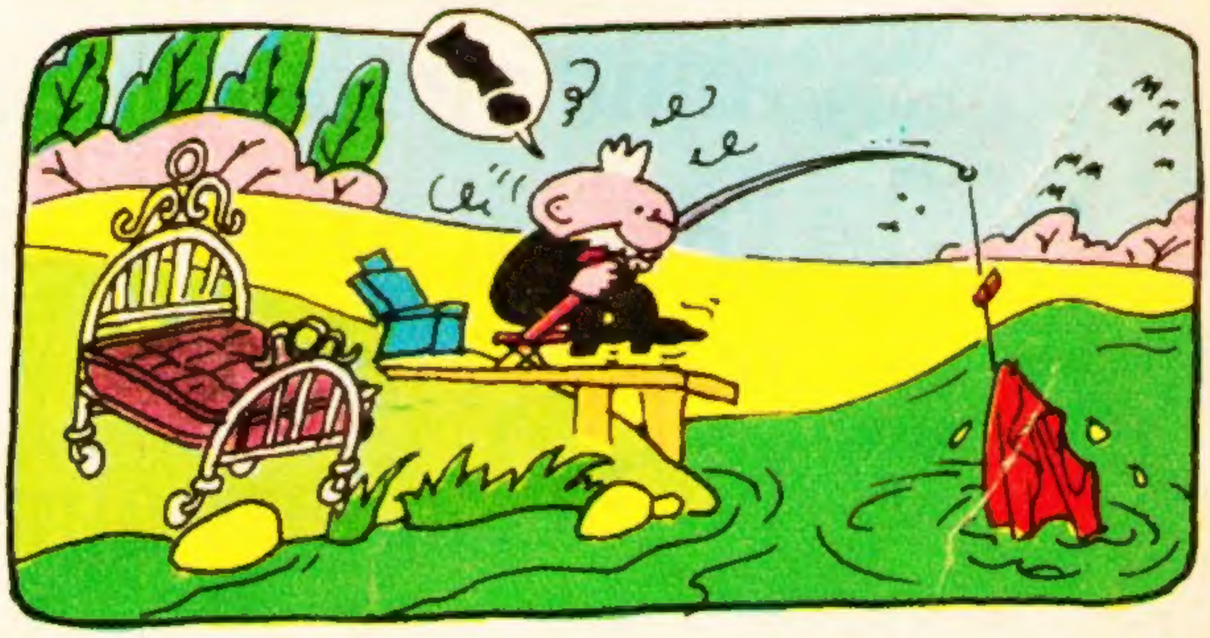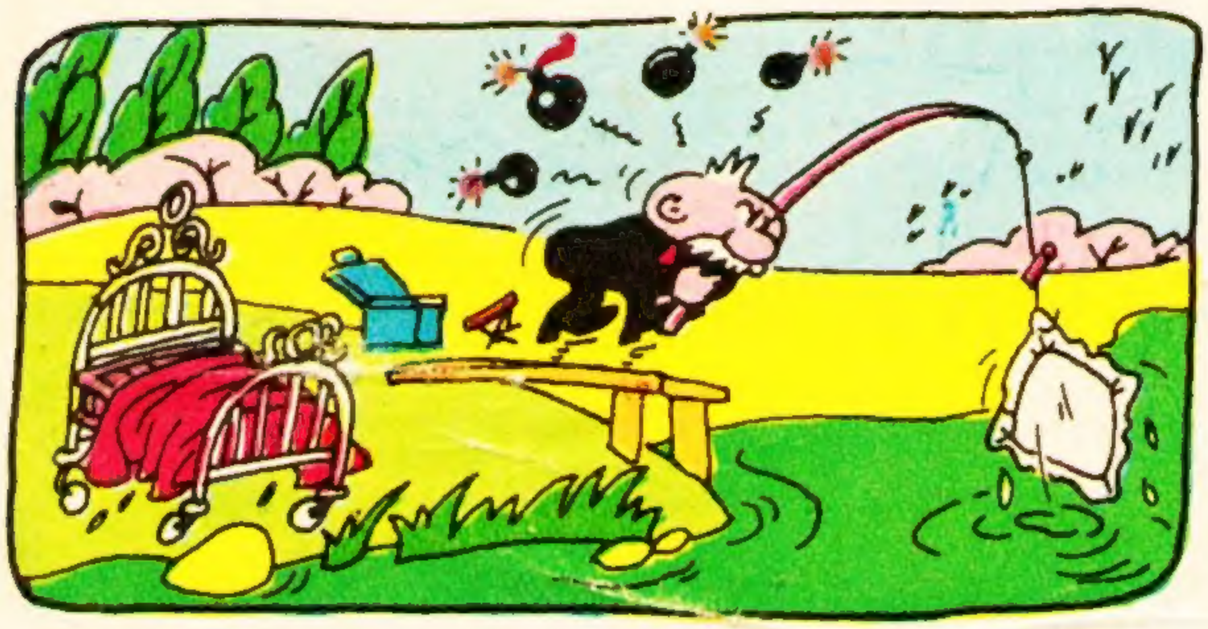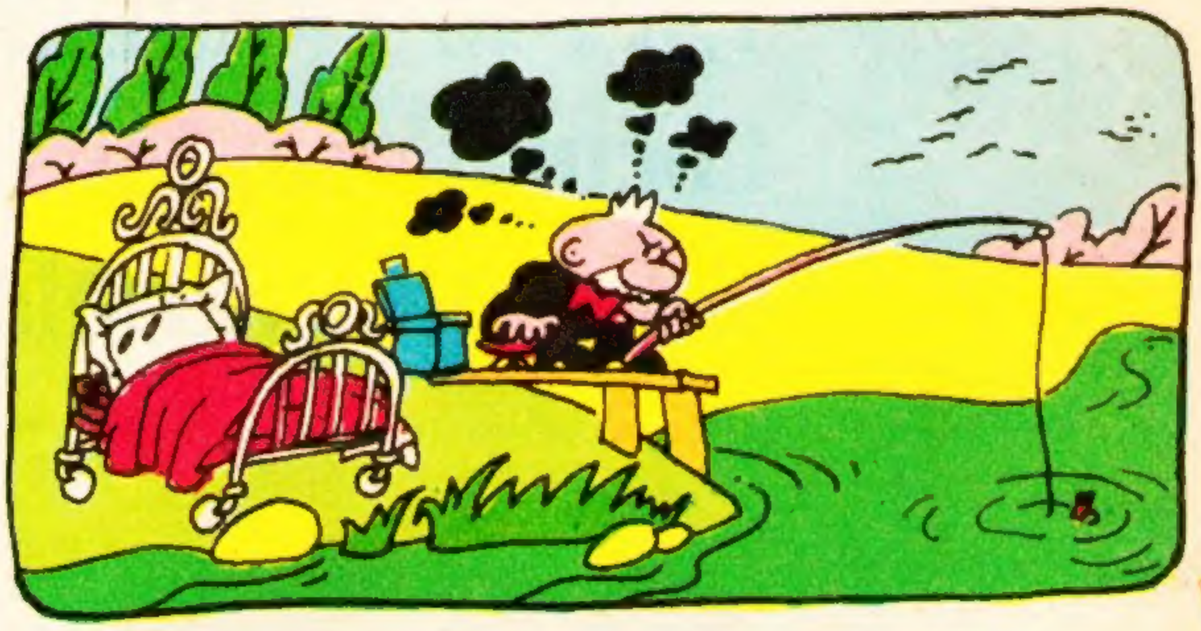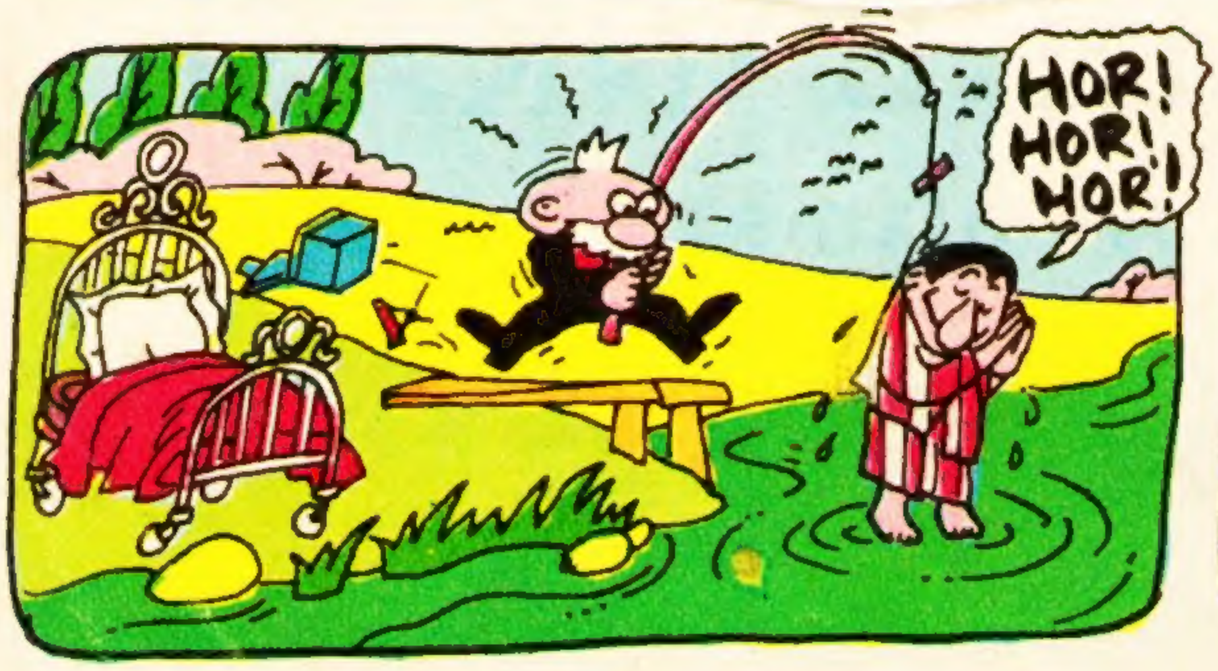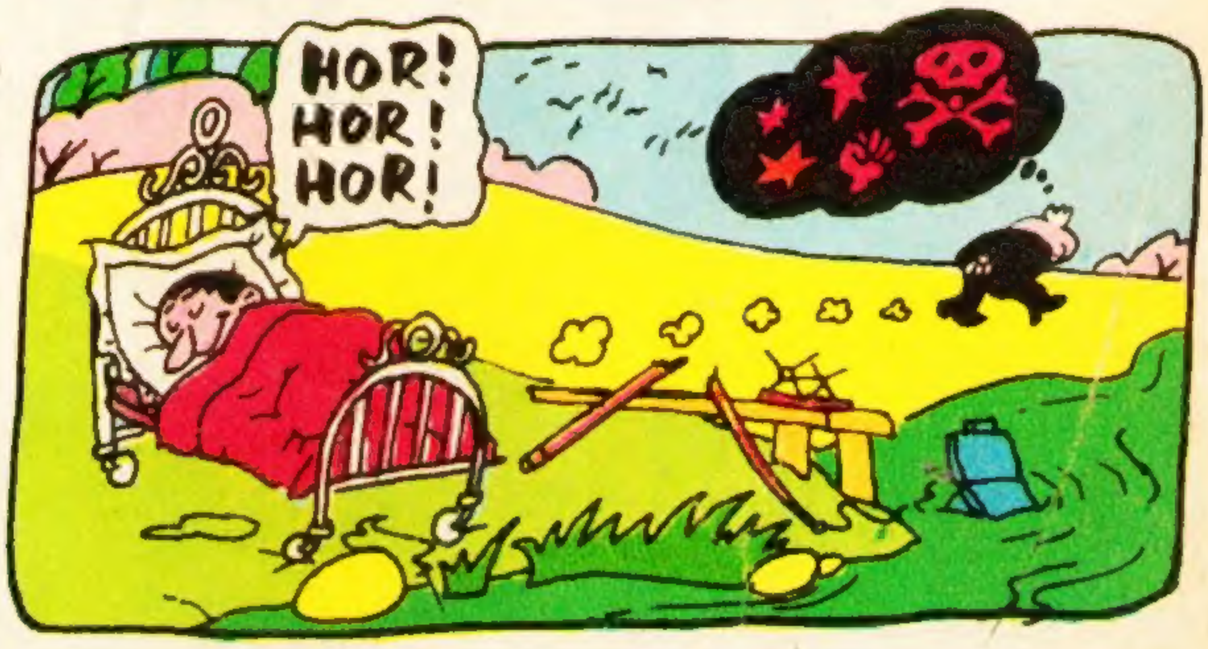
Profesör OKURYAZAR